

پهراویزخستنی ژنان له میژووی ئەدهبی کوردیدا
Marginalisation of Women in Kurdish Literary History

Kürt Edebiyat Tarihinde Kadının Ötekileştirilmesi

Farangis Ghaderi

<https://orcid.org/0000-0002-1706-2561> | f.ghaderi@exeter.ac.uk
Dr. Lecturer in Gender and Kurdish Studies, Institute of Arab and Islamic Studies, University of Exeter, UK
ROR ID: <https://ror.org/03yghzc09>

Jêgir Citation Atıf	Artuklu Kurdology (19). 59-77 <i>پهراویزخستنی ژنان له میژووی ئەدهبی کوردیدا</i> Ghaderi, F. (2025). DOI: 10.35859/artuklukurdology.1640662
Dîroka Şandinê Submission Date Geliş tarihi	15.03.2025
Dîroka Qebûlê Acceptance Date Kabul Tarihi	28.03.2025
Dîroka Weşandinê Publication Date Yayın tarihi	30.03.2023
Cureyê Gotarê Article Type Makale Türü	Gotara vekolînê Research article Araştırma makalesi
Hakemî Peer-Review Hakemlik	Cot Nenas – Du ji derve Double anonymized - Two External Çift Taraflı Kör Hakemlik – İki hakem
Beyana Etik Ethical Statement Etik Beyanı	Hatîye beyankirin ku di pêkanîn û nivîsîna vê xebatê de hemû rêzîkên zanistî û etik hatine şopandin û hemû çavkanî bi awayekî tîkûz hatine referanskirin <i>It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.</i> Bu çalışma yapılırken ve yazılırken bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve kullanılan tüm kaynaklara uygun şekilde atıfta bulunulduğu beyan edilir.
Kontrola İntihalê Plagiarism Checks Benzerlik Kontrolü	Belê – İntihal.net Yes – İntihal.net Evet – İntihal.net
Nakokiyên Berjewendiyan Conflicts of Interest Çıkar Çatışması	Di gotarê de di navbera nivîskar û ti aliyên din nakokîya berjewendîyê tune ye. <i>There is no conflict of interest between the author and any parties in the article.</i> Yazar ile makalede yer alan taraflar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.
Alîkariya Darayî Grant Support Maddi Destek	Nivîskar beyan dike ku wan wî ji bo vê vekolînê ti fonên derveyî wernegirtine. <i>The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research.</i> Yazar(lar), bu araştırmayı desteklemek için herhangi bir dış fon almadıklarını kabul etmektedirler.
Mafê Telifê & Destûr Copyright & License Telif Hakkı & Lisanslama	Nivîskar li jer lîsansa CC BY-NC 4.0 mafê xwe yê li ser xebata xwe diparêzin. <i>Authors publishing in the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0.</i> Dergide yayın yapan yazarlar, CC BY-NC 4.0 kapsamında lisanslanan çalışmalarının telif haklarını saklı tutarlar.
Agahîyên İndeksan	DOAJ, ErihPlus, MLA, ProQuest, Linguistic Bibliography

کورتته

ژنان له میژووی کلتووری و فیکری کوردیدا پهراویزخراون. میژووی نهدمی کوردی زیاتر میژووویکی پیاوانه و بهشداری ژنانی کورد له پهره پیدانی نهدمی کوردی وهک دیارده په کی نوئی که له سالانی ۱۹۸۰ وه دهستی پیکردووه مامه له ی له گه ل کراوه. پهراویزخستنی ژنان له نهدمی کوردی نهدمی کوردی و وه رگیان و توپزینه وه نهدمی کوردی دووباره و به هیتر کراوه ته وه. سه ره پای نه وه له ده سالی رابردوودا چن دین دهستووسی نوئی دوزراوه ته وه و له تیواندا به ره می ژنانی تیدایه که نالنگاری «نه بوونی» ژنان له به ره مه پیدانی کلتووری کوردی کردووه، به لام هیشتا نه تواناوه هه لسه نگانندیکی جدی نوئی بو میژووی نهدمی کوردی و پیکهاته نهدمی کوردی بکریته وه.

له م لیکوئینه وه دا، پهراویزخستنی ژنان له میژووی نهدمی کوردی و میکانیزمه کانی دوورخستنه وه ی نووسه رانی ژنی کورد تاوتوئی ده که م. ههروه ها باس له هۆکاره کان ده که م و کاریگری کیشه ی بیده وه تی و چه وساندنه وه ی کلتووری و زمانی، پیاوسالاری، و ههروه ها دینامیکه تی هیتر له تیوان جوړه کانی زمانی کوردی و هیتره سیاسی و کلتووریه کان. ههروه ها به پشتبه ستن به لیکوئینه وه کانم له سه ر ناریشه گشتیه کان و تایه تیه کانی باشوری کوردستان، باس له ده رفه ته کانی دوزینه وه و ناکراکردنی ده نگه وون بووه کانی ژنانی کورد ده که م. له ریگه ی گه پان به ناو بلاوکراوه پوزنامه و گوڤاره کونه کان زانیاری به نرخ و گرنه ده رباره ی به ره مه فیکری و نهدمی کوردی ژنانی کورد ناکرا ده بن و ته نانه ت ده توانین ده نگه له بیرکراوه کان بدوزینه وه. ههروه ها گه پان له ناو ناریشه تایه ته کان و میژووی زاره کی ده رفه تی بیوپنه بو زیندووکردنه وه ی به ره می ژنانی نهدمی کوردی وونبووی کورد دروست ده کن

وشه ی سه ره کی

میژووی نهدمی کوردی، ژنان، پهراویزخستن، نهدمی کوردی

خاله سه ره کیه کان

میژووی نهدمی کوردی وینایه کی پیاوانه ی هه یه و ژنان به گشتی غایین.

پهراویزخستنی ژنان له میژووی نهدمی کوردی، نهدمی کوردی، و لیکوئینه وه کانی نهدمی کوردی دووباره ده بیته وه.

هۆکاره کانی پهراویز خستنی ژنان له میژووی فیکری و نهدمی کوردی بریتین له بیده وه تی، چه وساندنه وه ی کلتووری و زمانی، پیاوسالاری، و دینامیکه تی هیتر له تیوان جوړه کانی زمانی کوردین.

ریگانکالی دوزینه وه ی ده نگه ی وونبووی ژنان بریتین له گه پان له ناو نهدمی کوردی، رۆژنامه و گوڤاره کونه کان، دهستووسه کان، و میژووی زاره کی.

Abstract

Women are highly marginalized in Kurdish cultural and intellectual history. The history of Kurdish literature is virtually a men's history, and Kurdish women's contribution to the development of Kurdish literature has been discussed as a recent phenomenon, emerging only from the 1980s. The exclusion of women has been reproduced and reinforced in literary anthologies, translation, and in academic research. Although uncovering new manuscripts, including women's works, over the last decade has to some extent challenged the assumption of the "absence" of women in Kurdish cultural production, it has not instigated serious re-evaluation of the literary history and the canon. In this chapter, I examine the erasure of women from Kurdish literary history and exclusionary mechanisms that Kurdish women writers have faced, from statelessness and cultural and linguistic suppression to patriarchy as well as the power dynamic between Kurdish language varieties, political and cultural forces. Drawing on my recent investigation and scoping of public and private archives in Iraqi Kurdistan, I also discuss opportunities that archives offer in uncovering women's voices. I argue and demonstrate that re-examining primary source materials such as early Kurdish periodicals provide valuable information on Kurdish women's intellectual and literary production and can even recover forgotten women's voices. Early Kurdish publications, private archives, and oral history also offer unique possibilities to

revive women's lost literary creations.

Keywords: Literary history, Kurds, women, marginalisation, archive

Highlights

Kurdish literary history has a male dominated image and women are generally absent.

The marginalisation of women is reproduced and reinforced in literary historiographies, anthologies, and academic studies on Kurdish literature.

The reasons for marginalisation of Kurdish women literature include statelessness, cultural and linguistic suppression, patriarchy, and the power dynamic between Kurdish language varieties.

Strategies to uncover Kurdish women's writings include excavating archives, investigating early Kurdish periodicals and publications, manuscripts, and oral history.

Öz

Kadınlar Kürt kültürel ve entelektüel tarihinde oldukça marjinalleştirilmiştir. Kürt edebiyatının tarihi neredeyse bir erkek tarihidir ve Kürt kadınlarının Kürt edebiyatının gelişimine katkısı, ancak 1980'lerden itibaren ortaya çıkan yeni bir olgu olarak tartışılmıştır. Kadınların dışlanması, edebi antolojilerde, çevirilerde ve akademik araştırmalarda yeniden üretilmiş ve pekiştirilmiştir. Son on yılda, kadınların eserleri de dahil olmak üzere yeni el yazmalarının ortaya çıkarılması, Kürt kültürel üretiminde kadınların "yokluğu" varsayımını bir ölçüde sorgulasa da, edebiyat tarihinin ve kanonunun ciddi bir şekilde yeniden değerlendirilmesini teşvik etmemiştir. Bu bölümde, Kürt edebiyat tarihinden kadınların silinmesini ve Kürt kadın yazarların karşı karşıya kaldığı dışlayıcı mekanizmaları, devletsizlikten, kültürel ve dilsel baskıdan ataerkilliğe ve Kürt dil çeşitliliğinden, siyasi ve kültürel güçler arasındaki güç dinamiklerine kadar inceliyorum. Irak Kürdistanı'ndaki kamusal ve özel arşivler üzerine yakın zamanda yaptığım araştırma ve kapsamlandırmadan yararlanarak, arşivlerin kadınların seslerini açığa çıkarmada sunduğu fırsatları da tartışıyorum. Erken dönem Kürt süreli yayınları gibi birincil kaynak materyallerinin yeniden incelenmesinin Kürt kadınlarının entelektüel ve edebi üretimi hakkında değerli bilgiler sağladığını ve hatta unutulmuş kadın seslerini geri getirebileceğini tartışıyor ve ortaya koyuyorum. Erken dönem Kürt yayınları, özel arşivler ve sözlü tarih de kadınların kaybolmuş edebi eserlerini canlandırmak için benzersiz olanaklar sunuyor.

Anahtar Kelimeler: Edebiyat tarihi, Kürtler, kadın, ötekileştirme, arşiv.

Öne Çıkanlar

Kürt edebiyat tarihi erkek egemen bir imgeye sahiptir ve genellikle kadının yeri yoktur.

Kadınların ötekileştirilmesi, edebiyat tarih yazımında, antolojilerde ve Kürt edebiyatı üzerine yapılan akademik çalışmalarda yeniden üretilir ve pekiştirilir.

Kürt kadın edebiyatçıların marjinalleşmesinin nedenleri arasında vatansızlık, kültürel ve dilsel baskı, ataerkillik ve Kürtçe dil farklılıkları arasındaki güç dinamiği yer alıyor.

Kürt kadınlarının yazılarını ortaya çıkarmaya yönelik stratejiler arasında arşivlerin taranması, erken dönem Kürtçe süreli yayınların, el yazmalarının ve sözlü tarihin araştırılması yer almaktadır.

پێشەکی

لیکۆلێنەوه له سەر ژنانی کورد و بەشداریکردنیان له کۆمه‌لگه و میژوو و کولتووری کوردیدا له پروی میژوویییهوه سنووردار بووه. ئاسته‌نگه‌ی لێکی سیستماتیک وه‌کوو بێده‌وله‌تی، به‌تاوان کردنی پرسى کورد و نه‌بوونی پشتیوانی ماددی و دامه‌زراوه‌یی هه‌ر وه‌ک شه‌هرزاد موجاب (٢٠٢١، ل. ١٦-١٧) ئاماژه‌ی پێداوه، رێگره‌بوونه له‌ دروست بوون و بڵاوبوونه‌وه‌ی زانیاری له‌باره‌ی ژنانی کورد. سه‌ره‌رای ئەمانه له‌ گه‌ڵ په‌ره‌سه‌ندنی بواری کوردۆلۆژی له‌ ماوه‌ی دوو ده‌یه‌ی رابردوودا، لیکۆلێنەوه سه‌باره‌ت به‌ ژنانی کورد و رۆلیان له‌ دارشتنی سیاسه‌ت و کولتوور و هونه‌ری کوردیدا له‌ هه‌لکشان بووه، ئە‌گه‌رچی به‌ هێواشی. به‌کێک له‌و بوارانیه‌ی گۆرانکارییه‌کانی ئومێدبه‌خشن بواری ئە‌ده‌بی کوردیه‌یه، به‌لام هێشتا وێنه‌یه‌کی پیاوانه به‌سه‌ر ئە‌ده‌بی کوردیدا زاله و په‌رخه‌گرانی ئە‌ده‌بی وه‌ک دیاردیه‌یه‌کی نوێی باسی به‌شدارى ژنان ده‌کهن. میژووی ئە‌ده‌بی کوردی ته‌نیا چهند ده‌نگیکى ژنانى له‌ شیعری کلاسیک تۆمارکردووه و نووسینی ژنان زۆرتر له‌ هه‌شتاکانه‌وه له‌ به‌رچاوه‌گیراوه. هه‌تاکو ئیستا غیابی ژن له‌ ئە‌ده‌بیاتی کوردیدا وه‌ک «پراستییه‌کی جیگه‌ی داخ» باس ده‌کریت. به‌لام دۆزینه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ ده‌ستووس و له‌ ناویاندا چهند به‌ره‌مه‌یکى ژنان ئالنگاری ئە‌م باوه‌ره‌ چه‌سپاوه‌ی کردووه. له‌م لیکۆلێنەوه‌دا، باس له‌ په‌راویزخستنی ژنان له‌ میژووی ئە‌ده‌بی کوردی و ئە‌و تێروانیه‌ نووسینی ژنان به‌ دیاردیه‌یه‌کی دره‌نگ وه‌ختانه‌ ناوه‌با ده‌کهم. هه‌روه‌ها تیشک ده‌خه‌مه‌ سه‌ر میکانیزمه‌کانی په‌راویزخستنی ژنان و باسی رێکاره‌کانی ده‌رخست و دۆزینه‌وه‌ی ده‌نگی ژنان و ئالنگاری ده‌رکردن و په‌راویزخستنیان ده‌کهم

ئهم وتاره له‌ سێ به‌شی سه‌ره‌کی پیکهاتووه. له‌ به‌شی یه‌که‌مدا، غیاب و په‌راویزخستنی ژنی کورد نیشان ده‌ده‌م له‌ سه‌رچاوه سه‌ره‌کیه‌کان، له‌وانه میژووی ئە‌ده‌بی کوردی، ئە‌نتۆلۆژیا و ده‌قه‌ بنه‌رته‌یه‌کانی په‌خنه‌ی ئە‌ده‌بی کوردی. پاشان ئە‌وه ده‌خه‌مه‌روو که‌ چۆن ئە‌م سه‌رچاوه بنه‌رته‌یه‌یه‌ ده‌وریان هه‌بووه له‌ په‌راویزخستنی ده‌نگی ژنان له‌ ئە‌ده‌بدا و چۆن ئە‌و په‌راویزخستنه‌ له‌ وه‌رگێرانی ئە‌ده‌بی کوردی و پرۆگرامه‌کانی خۆپێندندا دووپات ده‌بێته‌وه و ده‌چه‌سپێتیت. له‌ به‌شی دووه‌مدا باس له‌ هۆکاره‌کانی په‌راویزخستنی ژنانی کورد له‌ میژوو و ئە‌ده‌بدا ده‌کهم که‌ بریتین له‌ بێده‌وله‌تی، سه‌رکووتکردنی سیاسی و که‌مینه‌سازی، دینامیزی ده‌سه‌لات له‌ نێوان زمانه‌دا، پایلکته‌ کوردیه‌کان و پیاوسالاری. له‌ کۆتاییدا باس له‌ پۆتانسیله‌کانی ئە‌رشیفه‌ گشتی و تایه‌تیه‌یه‌کان، گو‌فار و بڵاوکراوه سه‌ره‌تایه‌یه‌ کوردیه‌یه‌کان و میژووی زاره‌کی ده‌کهم بۆ دۆزینه‌وه‌ و ده‌رخستنی ده‌نگی وونبووی ژنان و ئالنگاریکردنی غیابی ژنان له‌ میژووی کوردیدا.

په‌راویزخستنی ژن له‌ میژووی ئە‌ده‌بی کوردیدا

به‌ چاوخشاندنی که‌ به‌ کتیبه‌کانی میژووی ئە‌ده‌بی کوردی، په‌خنه‌ی ئە‌ده‌بی، و ئە‌نتۆلۆژیه‌یه‌کان و هه‌روه‌ها ئە‌و لیکۆلێنەوه ئە‌کادیمیانه‌ی تایه‌تن به‌ ئە‌ده‌بی کوردی، به‌روونی په‌راویزخستنی ژنانی ئە‌ده‌بیمان بۆ ده‌رده‌که‌ووت. بۆ هه‌موونه‌ یه‌کێک له‌ گرنگترین سه‌رچاوه‌کانی میژووی ئە‌ده‌بی کوردی کتیبه‌ی میژووی ئە‌ده‌بی کوردی (٢٠٠١-٢٠٠٧)ی مارف خه‌زنه‌داره، که‌ له‌ جه‌وت به‌رگدا روومالی ئە‌ده‌بیاتی کوردی له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌په‌سته‌وه تاوه‌کو ١٩٧٥ ده‌کات. ئە‌م کۆمه‌له‌ به‌رگه‌ زیاتر له‌ سه‌د و شه‌ست ده‌روازه له‌ سه‌ر شاعیر و نووسه‌ران له‌خۆ ده‌گرێت که‌ ته‌نیا سییان ژن (میه‌ره‌بان ١٩٥٨-١٩٥٠)، جیهان ئارا (١٨٥٩-١٩١١)، و ئامینه (نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م - نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م) (٢٠٠٤، ل. ٦١١-٢٢). به‌رگی پێنج تا جه‌وته‌م سالانی ١٩١٤ تا ١٩٧٥ ده‌گرێته‌وه و سه‌د ده‌روازه له‌خۆ ده‌گرێت که‌ هه‌موویان شاعیر و نووسه‌رانی پیاون. کتیبه‌کانی خه‌زنه‌دار سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی لیکۆلێنەوه و پرۆگرامی خۆپێندنی ئە‌ده‌بی کوردین له‌ زانکۆکانی باشووری کوردستان و رۆلیان هه‌بووه له‌ چه‌سپاندنی ئە‌و بۆچوونه‌ی که‌ نووسینی ژنان دیاردیه‌یه‌کی نوێیه‌ له‌ ئە‌ده‌بی کوردیدا. یه‌که‌م کتیبه‌ له‌ سه‌ر میژووی ئە‌ده‌بی کوردی به‌ناوی (میژووی ئە‌ده‌بی کوردی) له‌ لایه‌ن عه‌لانییدین سه‌جادییه‌وه له‌ سالێ ١٩٥٢ نووسراوه‌ ناوی هیه‌چ ژنیکى ئە‌ده‌ب له‌خۆناگریت و به‌ هه‌مان شێوه له‌ کتیبه‌که‌ی قه‌ناتی کوردۆ (تاریخا ئە‌ده‌بیاتا کوردی) که‌ یه‌که‌مین کتیبه‌ به‌ کرمانجی له‌ سه‌ر میژووی ئە‌ده‌بی کوردی، ناوی هه‌چ ژنیک نه‌هاتووه

هه‌روه‌ها ژنان له‌و کتیبه‌ سه‌ره‌تایانه‌ی که‌ بناغه‌ی ره‌خنه‌ی ئە‌ده‌بی کوردییان داناوه و تایه‌ت بوون به‌ میژووی ئە‌ده‌بی کوردی له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م وه‌کوو کتیبه‌ی (شعیر و ئە‌ده‌بیاتی کوردی، ١٩٤١-١٩٥٦) ره‌فیع حیلمی و (کاروانی شیعری نوێی کوردی - ١٩٧٨) کاکه‌ی فه‌لاح غایین. هه‌روه‌ها ژنان له‌ ئە‌نتۆلۆژیاکانی ئە‌ده‌بی کوردیدا زۆر ده‌گه‌من ده‌بێتین. له‌ یه‌که‌م ئە‌نتۆلۆژیاى کوردی (ئه‌نجومه‌نی ئە‌ده‌بیاتی کورد، ١٩٢٠) تا ئە‌وانه‌ی که‌ دواتر چاپ بوون وه‌کوو (هۆزانه‌ت کورد، ١٩٨٠)ی سادق به‌هائه‌دین ئامیدی، (ئه‌نتۆلۆژیاى هه‌لبه‌ستفانین کورد، ١٩٩٢)ی بالی، و (که‌شکولا کرمانجی، ٢٠٠٤)ی جه‌لیلی جه‌لیل. ته‌نانه‌ت ئە‌نتۆلۆژیه‌ ناوازه‌که‌ی محمه‌د ئوزون، (ئه‌نتۆلۆژیا ئە‌ده‌بیاتی کوردی، ١٩٩٠) که‌ له‌ زۆر لایه‌نه‌وه جیاواز بوو، له‌ کۆی سه‌د و چوار ده‌روازه ته‌نیا یه‌ک ژن (ئه‌سما ئۆجاک) له‌خۆ ده‌گریت. تاکه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک که‌ ده‌نگی ژنان له‌خۆ ده‌گریت، کتیبه‌ی (میژووی ئە‌ده‌بی کوردی، ٢٠٠٨) سدیق

سەفیزادە بۆرەکەییە، کە له کۆی سێ سەد و شەست و چوار شاعیر بیست و دوو شاعیری ژنی تێدا. ئەم پەر اوێزخستنه له ئەنتۆلۆژیای ئەدەبیاتی زارەکیشدا دەبیژیت

ئەمیری حەسەنپوور له پێشەکی کتیبی (ئەدەبیاتی زارەکی موکریان- بەشی ژنان، ۲۰۱۴)، ئاماژەی بەو داوێ که له ئەنتۆلۆژیایەکی بەیتبێژی ناوچەیی موکریان و باباندا، سی ناو خراونەتەرپوو لهوانە تەنیا یەکیکیان ژنە. هەر وەها لیستەکی عەبدوللا ئەبیویان سی دەنگبێژ له خۆ دەگریت که تەنیا پینجیان ژن (۲۰۱۴، ل. ۲۴).

سەیر نییە که پشتگوێخست و پەر اوێزخستنی ژنان له وەرگێڕانی شیعری کوردیدا دوویات بوو تەو. له لێکۆڵینەوێهە کدا که من و کلیمەنس سکالبیرت یوچەل (Clemence Scalbert Yücel) له نیوان سالانی ۲۰۲۰ بۆ ۲۰۲۱ لەسەر وەرگێڕانی ئەدەبی کوردی بۆ ئینگلیزی ئەنجامماندا، تێبینیمان کرد له دە کتیبی وەرگێڕاودا تەنیا دوو نووسەری ژن (کە ژال ئەحمەد و هیوا پەناهی) هەن، هەر وەها له ئەنتۆلۆژیایکاندا ژنان زۆر پەر اوێزخراون، وەک له خستە ی ژمارە (۱) هاتوو.

خستە ی ژمارە (۱)

ژمارە ی شاعیرانی ژن	ژمارە ی شاعیرانی پیاو	سال ی چاپ	ئەنتۆلۆژیایەکانی شیعری کوردی بە ئینگلیزی
1	7	1994	Anthology of Contemporary Kurdish Poetry
0	27	2005	Kurdish Poems of Love and Liberty
5	25	2006	Modern Kurdish Poetry. An Anthology & Introduction
5	15	2011	An Anthology of Modern Kurdish Literature
3	12	2017	Kurdish Voices. Kurdish Poets from Rojava
2	16	2017	My poetry depicts you: An anthology of contemporary Kurdish poetry

پاساوی وەرگێڕ و ئیدیۆتۆره کان بۆ غیابی ژنان ئەوێهە که بەشداری ژنان له ئەدەبیاتی کوردیدا یان «نوییە» یان «جیگە ی سەرئنج نییە». بۆ ئەوێهە پێوار فەتاح له پێشەکی ئەنتۆلۆژیای شیعری نوێی کوردیدا (*My Poetry Depicts You*)، شیعەرە کەم وێنات دەکات - له سال ی ۲۰۱۷ چاپ و بلاکراو تەو (دە لێت: «بەداخەو وەک زۆر بە ی کولتوورە کان بە درێژایی مێژوو، پیاوان بەسەر گۆرە پانی ئەدەبی کوردیدا زالن. بۆیە دۆزینەوێهە ی ژنی شاعیری کورد بۆ ئەوێهە له ئەنتۆلۆژیایەدا جیگە یان بکری تەو کارێکی دژوار بوو.» (Ghaderi and Scalbert-Yücel, ۲۰۲۱, p. ۱۱)

پەر اوێزخستنی ئەدەبی ژنانی کورد له وەرگێڕدراوێهە کان بە زمانی فارسی و تورکی و عەرەبی بەردەوام بوو. (کلیات تاریخ شعر کردی، ۲۰۰۶) بەختیار سەجادی بە زمانی فارسی نووسیو یه تی و (*Kürt Şiiri Antolojisi Antolojisi* ۲۰۰۷) ی سەلیم تەمبۆ بە زمانی تورکی ئەوێهە ی ئەو جۆرە پەر اوێز خستەن. پەر اوێزخست و سەرینەوێهە ی ژنان، هەر وەها توێژینەوێهە ئە کادیمیەکانی بە زمانی کوردی و غەیرە کوردیشی گرتوو تەو. جگە له چەند بەرھەمێک (موکریانی، ۱۹۸۰؛ حەسەن، ۲۰۱۳؛ ئە لەحمید، ۲۰۱۷)، زانیاری زۆر کەم لهسەر ژنە نووسەرەکانی کورد هە یه. هەر وەها لێکۆڵینەوێهە کی کەم سەبارەت بە گرنگی ژن له ئەدەبیاتی زارەکی کوردیدا هە یه

(Hamelink, ۲۰۱۶; Schäfers, ۲۰۱۸, ۲۰۲۲, ۲۰۲۴.

نەبوونی ژن له مێژووی ئەدەبی و کلتووریدا بەردەوامی سەرینەوێهە و پەر اوێزخستنی ژنانە له مێژووی کوردیدا بە گشتی. پوخوش عەلی که له کتیبە کەیدا (مێژووی تێکۆشانی مێینە ی کورد له مەلەکییە تەو تا داوی راپەرین: بە شیک له مێژوویەکی فەرماوێشکراو، ۲۰۱۵) چاوپێکەوتنی له گەل سەد و حەق دە ژنە چالاکوانی سیاسیدا کردوو و دە لێت که ژنانی چالاکی سیاسی «نەوێهە که له پەر اوێزدا نین بە لکو له هەموو پەر اوێزکیشدا کراون تە دەروە، چ وەک مێینە فەرماوێشکراون چ وەک خە باتگێپ.» (۲۰۱۵، ل. ۹). زۆر جار سەرینەوێهە و پەر اوێزخستنی ژنان له بزوتنەوێهە شوێشگێرییە کاند، له گەل دروشم و ئایدیۆلۆژیای ئازادی، پزگاریخواری و یە کسانیکواری بزوتنەوێهە کەدا ناگونجی. عومەر شیخمووس له پێشەکییە کەیدا بۆ بەرگی یە کەمی کتیبی (گۆلدانی ژن، ۲۰۲۰) ی نەر مین عوسمان ئاماژە ی بەو کردوو و تێیدا باسی رۆلی ژنانی شوێشگێر ناو ریزەکانی یە کتیبی نیشتمانی کوردستان کردوو که بە شیوێهە کی

بەرچاو له بیر کران هەرچەندە ئەمە پێچەوانەی ئایدۆلۆژیای یه کیتییه

«میژووی رۆلی ژنان له ناو شوێنی نوێ و خەبات و تیکۆشانی یه کیتییه نیشتمانی کوردستان له سه ره تاوه تا ئیستا، به شیوه یه کی سه رنجراکیش فه رامووشکراوه و بایه خی پێ نه دراوه. ئەم دیاردیه له گه ل ریاز و ئایدیۆلۆژیای ی.ن.ک، کۆمه له و بزوتنه وه ناگونجیت، هه موولایه ک زۆرباش ئاگادارن و ده زانن که رۆلی ژنانی سه ر به ی.ن.ک. چه ند گه وه و گزنگ بووه له ناو خه باتی نه ینی ناو شاره کان و زانکۆکان.» (۲۰۲۰، ل. ۹)

له ده ره نه جامدا په راویزخستنێ ژن له سه رچاوه سه ره کبیه کاند، وینه ی ئەده بی کوردی زۆر پیاوانه یه و نه بوونی ژنیش وه ک راستیه کی «جیگه ی داخ» له قه له م ده دریت. ئەم وینه یه له پرۆگرامه کانی قوتابخانه و زانکۆکانی باشووری کوردستاندا چه سپاوه، چونکه نووسه رانی ژن یان به ته واوی بوونیا ن بیه یان وه ک دیاردیه کی درهنگ وه خت و نوێ ده خرینه روو. کاتیک له مانگی حوزه برانی ۱۵۲۳ له گه ل به پێوه به رایه تی گشتی پرۆگرامی خویندن بۆ زمان و ئەده بی کوردی کوردستان له حکومه تی هه ریمی کوردستان، باسی په راویزخستنێ ژنانم له پرۆگرامی خویندنێ ئەده بی کوردی وروژاند، ئەوان په وانیه ی ئەو سه رچاوه سه ره تایبانه یان کردم که پرۆگرامه کانیان له رێگه یه وه ئاماده کردبوو و پرسیاری ئەوه یان کرد له کام سه رچاوه ده توانن ژنانی ئەدبی کورد بدۆزنه وه بۆ نوێکردنه وه ی پرۆگرامه کانیان. پرسیاره که یان دروست بوو چونکه له کاتیکدا لیکۆلینه وه ی ته رشیفی و دۆزینه وه ی ده ستنوسه کان له ماوه ی ده په کانی رابردوودا، ئالنگاری باوه رێ قوول سه باره ت به نه بوونی نووسه رانی ژنیا ن کردوو، به لām هیشتا نه بوونه ته هۆی هاندانی هه لسه نگاندنه وه ی جیدی بۆ میژووی ئەده بی کوردی. له به شی دوایی به شییک له هۆکاره کانی په راویزخستنێ ژنه ئەدبیه کانی کورد ده خمه روو. هه ندیک له هۆکاره کان له گه ل ئەده بیاتی جیهانیدا هاوبه شن و ته جرووبه ی ژنانی ئەدبیه له میژووی گه لان، به لām هه ندیکیشیا ن تایه تن به ئەزموونی ژنانی کورد وه ک ژنانی نه ته وه یه کی سه رکوکتراوی بێ ده ولت. (Mojab, ۲۰۲۱، p. ۱۴)

هۆکاره کانی په راویزخستنێ ژنان له میژووی ئەده بی کوردی

۲.۱. بێ ده ولتی و سه رکوکتردنی سیاسی و که مینه بوون

شیوه زاره کانی زمانی کوردیی هه ورامی گۆرانی، کرمانجی و سۆرانی له سه ده ی پانزه هه مه وه وه ک زمانی ئەده بی له میرنشینه کوردیه یه نیمچه سه ره به خۆکانی ناو ئیمپراتۆریه تی عوسمانی و ئێراندا گه شه یان کرد (Hassanpour, ۱۹۹۲؛ خه زنه دار، ۲۰۰۱). به لām سه ره رای ئەوه ش زمان و ئەده بی کوردی له ژێر هه ژموونی زمانه کانی ئیمپراتۆریه تی فارسی و عه ره بی و تورکیدا مایه وه. به رووخانی ئیمپراتۆریه تی عوسمانی و ده ولتی قاجاری ئێران و دروست بوونی رۆژه لاتنی ناوه راست له سه ده ی بیسته مدا، کورد وه ک نه ته وه یه کی بێ ده ولت مایه وه و کوردستان له نیوان تورکیا، عێراق، ئێران و سواریادا دابه ش کرا. ئەو سیاسه ته ئاسمیه کردناهی که ئەم ده ولتانه په پره ویان کردوو، زمان و که له پوو و کولتووری کوردی خستۆته مه ترسییه وه. زمانی کوردی تا سالی ۱۹۹۱ له تورکیا به کاره یانی قه ده غه بوو (Skutnabb-Kangas and Bucak, ۱۹۹۴) له ئێرانیش ره زاشا که له سالی ۱۹۲۵ بۆ ۱۹۴۱ ده سه لاتدار بوو، داب و نه ریت، کولتوو، جلوه رگ، ئەده بیات و مۆسیقای کوردی قه ده غه کرد (Hassanpour, ۱۹۹۲، p. ۱۲۶). هه سه نه پوو ئامازه به وه ده کات که له ژێر بارودۆخی سه رکوکتگرانه له تورکیا، سواریا و ئێراندا «به شیکی به رچاو له میراتی ئەده بی کوردی له ناوچوو، به تایه تی ئەوانه ی که له ته رشیفه شه خسییه کاند بوون» (۱۹۹۲: ۶۶). له راستیدا بیره وه ری و ژیا نامه ی رۆشنبیران و ئەده بیانی کورد له سه ده ی بیسته مدا پرن له گێرانه وه ی دلته زینی له ناو بردنی کتیب و تۆماره کوردیه کان له ترسی زولم و سه ته می ده سه لاتدارانی داگیرکه ری کوردستان. به دلنیا یه وه له نیو ئەو به ره مه مانه ی که فه وتان، نووسراوی ژنانی کوردیش هه بوون. بۆ نموونه دیا جوان (۱۹۵۳-۲۰۲۵) یه کیک له به ناو بانگرتین شاعیرانی رۆژئا فای کوردستان، له چاویکه وتنیکدا وه بیری هینابه وه کاتیک دیوانه شیعه ریه که ی (Pêlek Ji Derya Kovanên Min) له سالی ۱۹۹۲ له سواریا بڵاو کرایه وه، له لایه ن ده سه لاتدارانی سواریا وه ده ستگیرکرا و چه ندین جار لیکۆلینه وه ی له گه لدا کراوه و دوا جار کتیبه که ی له ناو برا. کۆمه له شیعی دواتریشی هه مان چاره نووسی هه بوو (چاویکه وتن، شوباتی ۲۰۲۰ و ۱۳ تشرینی یه که می ۲۰۲۳)

جگه له وه ش له بهر هۆکاری سیاسی و ئابووری به شیکی به رچاو له ئەده بیاتی نووسراوی کوردی وه ک ده ستنوسی چاپه کراو له کتیبخانه نیشتمانیه کان و ته رشیفی گشتی و تایه ت له سه رانه ری رۆژه لاتنی ناوه راست و جیهاندا ماوه ته وه. به درێژایی سالا نی رابردوودا، شاره زایانی کورد کۆمه لیک ده ستنوسیا ن به ده سه ته ی ناوه و هه ندیک جاریش ده ستنوسه کانیان چاپ کردوو و بوونه ته مایه ی ده ولمه ندی که له پوو ری کوردی. بۆ نموونه ئەنوه ر سۆلتانی به پشتبه ستن به ده ستنوسیک سده ی هه ژده هه م له کتیبخانه ی نه ته وه یی به ریتانیا، کتیبی دیوانی شیعی کوردی گورانی (Anthology of Gorani Poetry) له لهنده ن ۱۹۹۸ چاپ

کرد. هەر هەوا مستەفا دێهقان کۆمەڵیک دەستتووس و دەقی چاپنە کراوی بە شێوەزارەکانی هەورامی/گۆرانی و سۆرانی لە کۆدە فارسییەکان بە ناوی (جونگ) لە کتێبخانەی نیشتمانی ئێران لە تاران (۲۰۱۹) دۆزیووە. دەستخەتە سۆرانییەکان کە دێهقان ئاماژەیان پێدەدا بریتییە لە شیعەر، لاواندەو و ستایش و تەنز کە هە شاعیرانی ناسراو و کەمتر ناسراوی وەک مەلا مەحموود خاکی، فیکری، ئەمین، خەستە، و عیونین (Dehqan, ۲۰۱۹, p. ۹۳-۵). دۆزینەوێ ئەو دەستتووسانە لە سألانی رابردوودا بوونەتە هۆی دۆزینەوێ چەندین ژنە شاعیری دیکە کورد. بە ناوبانگترین دۆزینەوێ بۆ لۆکردنەوێ شیعەر کوردییەکانی ماوە شەرەف خانم مەستوورە ئەردەلان (۱۸۰۵-۱۸۴۸) بوو کە پێشتر دەوترتا بەرھەمەکانی تەنھا بە زمانی فارسی نووسیووە. دیوانە کەمی مەستوورە شەش جار چاپ و بۆ بوو تەووە. چاپی یەکەمی دیوانە کەمی لە سالی ۱۹۲۶ لە لایەن حاجی شیخ یەحیا مەعریفەت بوو. سالی ۱۹۸۳ ئەحمەد کەرەمی چاپی کردووە و تەنھا شیعەرە فارسییەکانی لەخۆ گرتبوو. چاپی سێیەمی دیوانە کەمی لە سالی ۱۹۹۸ لە لایەن سدیق پۆرە کەمی جگە لە شیعەرە فارسییەکانی، ۶۲ کۆپلە شیعری کوردی لەخۆ گرتبوو. چاپەکانی دیوانە کەمی لە سالی ۲۰۰۲ و ۲۰۰۵ تەنھا یەک شیعری و چوار شیعری کوردییان لەخۆ گرتبوو. ۱۰ کەمترین دیوانی مەستوورە لە سالی ۲۰۱۱ لە لایەن محەمەد عەلی قەرەداخییەووە چاپ و بۆ لۆکرایەووە لە سەرئەساسی دەستتووسێک کە لە کتێبخانەی بەرلین بێنا. دەستتووسە کە زیاتر شیعری فارسی لەخۆ گرتبوو، بەلام شیعری کوردیی مەولەوێ (۱۸۰۶-۱۸۸۲) و مەستوورە شەشی تێدابوو

دەرنگ دۆزینەوێ و بۆ بوونەوێ شیعەر کوردییەکانی مەستوورە ئاماژە بە بۆ ناچێگیری ئەدەبی کوردی وەک ئەدەبیاتی کەمینه کراو، بەلام جۆریکی دیکە شە لە پەر اوێزخستن لە سەرچاوە کوردییەکان، ئەویش دۆرخستنهوێ ئەو نووسەرانیە کە بە زمانی کوردی نانوو سن یان کەمتر بە کوردی دەنووسن. نووسەرانی کورد لە پال نووسین بە کوردی، بە زمانەکانی فارسی و عەرەبی و تورکی نووسیویانە، بەلام نووسینە غەیرە کوردییەکانیان بە دەگمەن تۆنویانە لە ساحە ئەدەبیاتی ئەو وڵاتانە داگیران کردوون جێگە خۆیان بکەنەو. بۆ ئوموونە نووسەرانی کلاسیکی کورد کە بە زمانی فارسی نووسیویانە، بە دەگمەن لە سەرچاوەکانی ئەدەبیاتی فارسییدا دەبێژن. ئەو نووسەرانیە کە بە کوردی نانوو سن، بە گشتی پشتگوێ دەخرن و تەنھا گالتهیان پێ دەکری و لەبازنە ئەدەبی کوردی دوور دەخرنەو. بەلام پێدەچیت جەندەریش پۆلی هەبیت لە سەر مامە ئەکردن لەگەڵ ئەو نووسەرانیە کە بەرھەمەکانیان بە زمانی کوردی نییە. ئوموونە یەکێکی سەرناچێگیشی ئەو بابەتە مەلەک ئەلکەلام مەجدییە لە کتێبی (میژووی ئەدەبی کوردی) سەجادی (۱۹۵۲/۲۰۱۲). مەجدی دیوانێکی شیعری فارسی هەبوو، بەلام تەنھا یەک شیعری کوردی ئەو ناسراو. سەرەرای ئەو شە، سەجادی ئاماژە بەو دەدا کە ئاستی بەرزی ئەو تاکە شیعەر ئەو مەمان بۆ دەر دەخات کە شاعیر دەبێ شیعری کوردی زیاتری نووسیبیت بەلام فەوتابیت (Ghaderi, ۲۰۱۵, p. ۱۳). هەرچەندە ئەو ئارگومێنتە دروستە، بەلام ژنە شاعیرەکانی وەک مەستوورە بەهۆی ئەووەی بە پێی پێویست بە زمانی کوردی نەیانوو سیو نەخراونەتە ناو لیستی ئەدیبانەو و پەر اوێزخراون. تەنھا ئەو پەخنەگری بە ناوبانگی کورد، حەکیم مەلا سألح، راستی شیعەر کوردییەکانی مەستوورە پەتکردووە و دەلێت: «مەستوورە بە کوردی شیعری نییە، دیارە شیعەر بەستنبش بە ناوی شاعیران مەنەوێ و نەمانەوێ زیانیکی گەورە بە ئەدەبی کوردی دەگەییێ.» (لە محەمەدە، ۲۰۰۶، ل. ۱۱۱ وەرگیراو)

سەرەرای پەخنە هەندیک لە پەخنە گرانی ئەدەبی، وەک مەلا سألح، مەستوورە بوو تە کەسایەتیکە نەتەوێی و ئەمپۆش وەک ژێکی نووسەر و شاعیر و میژوونووسێکی کوردی پێشەنگ تەماشای دەکری. مەستوورە بەختەوەر بوو، چونکە شیعەر کوردییەکانی، هەرچەندە دەرنگ وەخت، دۆزرانەو، بەلام هەندێ شاعیری دیکە ئەو بەختەیان نەبوو. بۆ ئوموونە بابا مەردوخ روحانی (۱۹۸۵) و بۆرە کەمی (۱۹۹۱) باس لە سەر خانم دیار بەکیری Sırrı Hanım Diyarbakirli (۱۸۱۴-۱۸۷۷) دەکەن کە بە شێوەیەکی سەرەکی بە زمانی تورکی نووسیویەتی بەلام بە کوردیش شیعری نووسیووە. ئەگەرچی دیوانە کەمی بە زمانی تورکی چاپ کراو (Diyarbakirli, Şair Sırrı Hanım'ın Divanı, ۲۰۰۵). وا دیارە هیشتا شیعەر کوردییەکانی نەدۆزرانەتەو و تا ئێستا لە میژووی ئەدەبی کوردی غاییبە.

دوورخستنهوێ ئەو نووسەرانیە کە لە گەڵ کوردی بە زمانی دیکە غەیرە کوردیش دەنووسن بەر دەوامە. بۆ ئوموونە تیرۆژ (هانا محەمەد) شاعیریکی بەرەدارە کە چوار کۆمەڵە شیعری بە زمانی عەرەبی و دوو کۆمەڵە شیعری بە زمانی کوردی بە شێوەزاری بادینی چاپ بوو: شیان و لەیلان (۲۰۰۲) و پەرێ سپی (۲۰۱۲). لە کاتیکدا لە ئەدەبی عەرەبییدا گزنگی پێدراو و بانگهێشتی فێستیفالی شیعەر لە وڵاتانی عەرەبی دەکریت، بەلام لە بازنە ئەدەبی کوردیدا لە دەرەوێ ناوچەیی بادینان تا پادەبەک نەناسراو. ئەمە خەسارێکی گەورە بە بۆ ئەدەبی کوردی بەلام بە شیک لەو پەر اوێز خستنهو تیرۆژ دەگەریتەو بە بۆ ئەوێ نووسینە کوردییەکانی بە شێوەزاری بادینان. لە بەشی داهاوو دینامیزی دەسەلات لە ئێوان شێوەزارە کوردییەکاندا وەک

سپاسی دوکتور سەباح حوسەینی دەکەم بۆ یارمەتیدانی بۆ دەستخستنی دیوانەکانی مەستوورە

هۆکارێک بۆ پەر اوێزخستنی ژنانی ئەدیباست دەکەم

۲.۲. پێکهاتە ی دەسەڵات له ئێوان شیوه‌زاره کوردیه‌کاندا

هەرچەنده له کۆتایی سەده‌ی هه‌ژده‌هه‌مه‌وه سۆرانی وه‌ک زمانیکێ ئه‌ده‌بی پهره‌ی سه‌ند، یانی زۆر دواتر له کرمانجی و هه‌ورامی/گۆرانی که له سەده‌ی پانزده‌هه‌مه‌وه پهره‌یان سه‌ند، به‌لام له سەده‌ی بیستهمدا به‌هه‌راورد له‌گه‌ڵ شیوه‌زاره‌کانی دیکه‌دا، به‌رده‌وامیه‌کی بێ‌په‌رانی هه‌بوو. دوا‌ی پوهانی میرنشین ئه‌رده‌لان له سەده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌دا، به‌کاره‌ینانی ئه‌ده‌بی هه‌ورامی/گۆرانی به‌خێرایه‌کی که‌م بووه‌وه (Ghaderi, 2017). له‌ تورکیاش، کرمانجی له‌ دوا‌ی دامه‌زراندنی کۆماری تورکیا تا سا‌لی ۱۹۹۱ قه‌ده‌غه‌که‌رابوو. له‌ ئه‌نجامی ئه‌مانه‌ سۆرانی بوو به‌ زاراوه‌ی با‌لاده‌ستی کوردی له سەده‌ی بیستهم. ئه‌مه‌ش له‌ میژوونوسی و ئه‌نتۆلۆژییه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردیدا په‌نگ ده‌داته‌وه. له‌ راستیدا، هه‌روا که‌ پێشتر له‌ وتاریک با‌سم کردوو، سه‌ره‌پای ناوینشانه‌ گشتگیره‌کانیان، میژوو و ئه‌نتۆلۆژییه‌ ئه‌ده‌بییه‌ کوردیه‌کان، به‌ که‌میک ئاواره‌ته‌ (ئێستسنا)، وینه‌یه‌کی ناته‌واو له‌ ئه‌ده‌بی کوردی ده‌خه‌نه‌ روو که‌ تیدا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌ یه‌ک یان دوو شیوه‌زاره‌ ده‌بیتێت و شیوه‌زاره‌کانی دیکه‌ به‌ده‌ره‌ن یان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو پەر اوێزخراون (Ghaderi, 2015: 10-13). هه‌رچه‌نده‌ هه‌ژموونی سۆرانی له‌ باشوور له‌ سا‌لی ۱۹۹۶ هه‌روبه‌رووی ئالنگاری بووته‌وه و با‌دینیش بووته‌ زمانی فێرکاری له‌ قوتابخانه‌کانی با‌دینان (Sheyholislami, 2017)، به‌لام پەر اوێزخستنی شیوه‌زاری با‌دینانی و هه‌ورامی له‌ ناوه‌نده‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا به‌رده‌وامه‌. بۆیه‌ ژنانی کورد که‌ به‌ شیوه‌زاره‌ پەر اوێزخراوه‌کانی وه‌ک با‌دینانی، هه‌ورامی و زازاکی ده‌نووسن، رووبه‌رووی دووجار پەر اوێزخست ده‌بنه‌وه و ده‌رکه‌وتنیان سه‌خته‌

له‌ شوباتی ۲۰۲۰ له‌گه‌ڵ دوو هاوکارم کلیمه‌نس سکالیرت یوجه‌ل و یاسر عه‌لی به‌ مه‌به‌ستی رووما‌کردنی نووسینی ژنان و چاوێکه‌وتن له‌گه‌ڵ نووسه‌رانی ژن، گه‌شتیکێ توێژینه‌وه‌یی هاو‌به‌شمان کرد بۆ باشووری کوردستان. پلانه‌که‌مان وابوو له‌ ده‌فتری با‌دینانه‌وه‌ ده‌ست به‌ کاره‌کامان بکه‌ین. کاتیک مه‌به‌ستی گه‌شته‌که‌م بۆ نووسه‌ر و ئه‌کادیمییه‌کی ناسراوی پیاو که‌ له‌ شاری هه‌ولێره‌ با‌س کرد، به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ لێ پرسیم: ”بۆ له‌ با‌دینان نووسه‌ری ژن هه‌یه‌؟“ پاشان به‌ ناو‌می‌ده‌وه‌ پێی وتم، لێکۆلینه‌وه‌که‌مان بێ‌ که‌لک ده‌بێ و له‌ با‌دینان ژماره‌یه‌کی که‌م نووسه‌ری پیاو هه‌ن، به‌لام ژن هه‌ر نییه‌. ئه‌و ته‌نیا که‌س نه‌بوو بۆ‌چوونیکێ له‌و شیوه‌یه‌ی هه‌بوو و پێمان گوترا ئه‌گه‌ر گرنگی به‌ ژنه‌ نووسه‌ره‌کان ده‌دن، پێویسته‌ له‌بری با‌دینان سه‌ردانی سه‌لمانی بکه‌ن. هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک لۆلاف ئه‌له‌مه‌ید با‌سی ده‌کات «دۆخی ده‌واکه‌وتوویی کولتووری ناوچه‌ی با‌دینان به‌هه‌راورد له‌گه‌ڵ ناوچه‌ کوردیه‌کانی دیکه‌ی عێراق تا کۆتایی سەده‌ی بیستهم بووته‌وه‌ی که‌مبوونه‌وه‌ی به‌ره‌می کولتووری و هونه‌ری و ئه‌ده‌بی به‌ شیوه‌زاری به‌ه‌دینی» (p. 2017, 27-8). به‌لام له‌ ماوه‌ی ده‌یه‌کانی رابردوودا با‌دینان شاهیدی ته‌قینه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی بووه‌ و ده‌یان شاعیر و نووسه‌ری به‌توانا ده‌رکه‌وتنه‌. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه، هه‌ژموونی شیوه‌زاری سۆرانی، وای کردوو که‌ ئه‌ده‌بیاتی با‌دینانی که‌متر بیتێت و لێره‌شه‌وه‌ به‌ره‌می ژنه‌ نووسه‌ره‌کانی با‌دینی تووشی دووجار نه‌بینین بوون

ژنانی کورد که‌ به‌ زاراوه‌ی هه‌ورامی و زازاکی و کوردی باشوور (که‌له‌وێری) ده‌نووسن، رووبه‌رووی هه‌مان ئاوارته‌ ده‌بنه‌وه‌ و به‌ ده‌گه‌ن جێگه‌یان ده‌کرێته‌وه‌، و ئه‌ده‌بی کوردی به‌ زاراوه‌ پەر اوێزخراوه‌کان به‌ زۆری به‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پیاوانیان ناسراون. له‌ کتێبی (ژن ژیان دۆسته‌وه‌) که‌ وه‌زاره‌تی پۆشنیری و لاوان له‌ ۲۰۱۹ ب‌ل‌ا‌وی کردوو ئه‌م پەر اوێزخستنی زاراوانه‌ جاریکێ که‌ ده‌بینین. کتێبه‌که‌ دوا‌ی فێستیفا‌لی (شاعیری ژنانی کوردستان) له‌ هه‌مان سا‌ل چاپ بوو و ئامانجی ئالنگاری پەر اوێز خستنی ژنانی شاعیره‌بوو. به‌لام له‌ ئه‌نتۆلۆژیایه‌ زۆرینه‌ی شاعیره‌کان شاعیرانی دیاری سۆرانی. ئه‌نتۆلۆژیایه‌ حه‌فتا و سێ شاعیری سۆرانی له‌خۆ ده‌گرێ و ته‌نیا حه‌وت شاعیری با‌دینانی و یه‌ک هه‌ورامی تیدا. هه‌یج ژنه‌ شاعیریکێ تیدا نییه‌ که‌ به‌ زازاکی و به‌ شیوه‌زاری کوردی باشوور (که‌له‌وێری) بنووسیت.

۲.۳. پیاوسالاری

یوانا پاس له‌ کتێبیکێ گرنگی به‌ناو (چۆن نووسینی ژنان سه‌رکوت بکه‌ین- How to Suppress Women's Writing) که‌ رووما‌لی پەر اوێزخستنی ژنانی ئه‌دیباست له‌ ئه‌ده‌بیاتی گه‌لان ده‌کات، ئاماژه‌ی به‌وه‌ کردوو که‌ ئه‌گه‌ر ”په‌رپه‌ر نه‌بیت هه‌ندیک که‌س توانای به‌ره‌مه‌ینانی ئه‌ده‌بی گه‌وره‌یان نه‌بیت و ئه‌گه‌ر ئه‌م گریمانه‌یه‌ یه‌کێک بیت له‌و ئامرازانه‌ی که‌ به‌کارده‌هێنیت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ له‌ شوێنی خۆیان میننه‌وه‌، ئه‌وا... دۆخی ئایدیال (له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌) دۆخیکه‌ که‌ تیدا رێگری له‌و جۆره‌ که‌سانه‌ بکریت هه‌یج ئه‌ده‌بیک به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ک به‌ره‌مه‌به‌ینن“ (p. 1983, 4). ئه‌وه‌ش له‌ رێگه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی فه‌رمی و نافه‌رمیه‌وه‌ به‌دی دیت، له‌وانه‌ دروست کردنی بێهه‌وایی و رێگریکردن له‌ ده‌سترانه‌گه‌یشتن به‌ که‌ره‌سته‌ی نووسین و ب‌ل‌ا‌و‌کردنه‌وه‌ و فێرکردن، ئینکاری ئه‌و نووسینه‌ی له‌به‌رده‌سته‌، بچووک و بێبا‌ه‌خ پێشاندانی به‌ره‌می ژنان به‌ شیوازی جۆراوجۆر، دا‌پرا‌نی به‌ره‌مه‌که‌ له‌و

نەریتهی لێوهی هاتوو و له کۆتاییدا خستنه‌پرووی وهک به‌ره‌مه‌یکێ نااسایی، جه‌خت‌کردنه‌وه له‌وهی که به‌ره‌مه‌که ده‌رخه‌ری کاره‌کتەری خراپی نووسه‌ره‌که‌یه و مایه‌ی ئابرووچوونه و نابێ به‌هیچ شێوه‌یه‌ک نه‌جام بدریت، و پشت‌گۆیخستن ته‌واوی کاره‌که، باوترین ته‌کنیکه‌کانن که به‌کارده‌هێنریت و قورسترینیشن بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌یان. (Russ, 1983, p. 5)

ئه‌و ژنه‌ کوردانه‌ی که سه‌رپێچیان له‌ نۆرمه‌کانی پیاوسالاری کردوو و هونه‌ر و بیروبوچوونه‌کانیان خستووته‌پروو، تووشی قه‌ده‌غهی نافه‌رمی که راس باسی ده‌کات بوون. ئه‌وان رووبه‌رووی بێهویایی و سووکایه‌تی پیکردن و سزای کۆمه‌لایه‌تی بوونه‌ته‌وه. سه‌لاح پاپانیانی که کتیبکی گرنگی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بیاتی زاوه‌کی ژنانی کورد بلۆکردۆته‌وه، له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆ ئه‌میر سه‌نه‌نیور باسی له‌ سه‌ختی کۆکردنه‌وه و تۆمارکردنی ده‌نگی ژنان کردوو. له‌یه‌کێک له‌ هه‌موونه‌کانیدا باسی ژنیک ده‌کات به‌ ناوی ئه‌لف خانم که گۆرانیبێژێکی گه‌وره‌ی گوندێکی ناوچه‌ی موکریان بووه. کاتیک پاپانیانی بۆ تۆمارکردنی گۆرانییه‌کانی چووته‌ لای، په‌تیکرده‌وه و پێی وتوو براکانی بۆ ماوه‌ی ده‌ ساڵ قسه‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌کردوه کاتیک زانیویانه‌ لای لایه‌ییکی تۆمار کراوه و دواتر له‌ ته‌له‌فزیۆنی مه‌هاباد له‌ سالانی ۱۹۸۰-۱۹۸۱ په‌خشکراوه (۲۰۱۴، ل. ۲۷). هه‌روه‌ها ئه‌میر سه‌نه‌نیور ئاماژه‌ به‌وه‌ده‌دا که گۆرانیبێژانی ژن و پیاو به‌یه‌کسانی مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌کراوه. له‌ کاتیکدا پێز له‌ پیاوه‌کان ده‌گیرا، به‌لام ژنان به‌ بێرپیزی و ته‌نانه‌ت سووکایه‌تیکردن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کرا. بۆ هه‌موونه‌ مه‌نیج هه‌یران ژنیک گۆرانیبێژی ناسراو و ده‌نگیکێ دیاری ناوچه‌ی مه‌هاباد بوو، به‌لام ناوه‌که‌ی بوو به‌ نازناویکی بێرپیزیکردن به‌و ژنانه‌ی که سه‌رپێچی نۆرمه‌کانی پیاوسالارییان ده‌کرد « ئیستاش ئه‌گه‌ر کچیک له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و دابه‌ دواکه‌وتانه‌دا سه‌ر بپزێوی به‌ مه‌نیج هه‌یرانی ده‌شوبه‌پین و توانجی تیده‌گرن و پێی ده‌لێن: «پرۆ مه‌نیج هه‌یران» (Hassanpour, 2014, p. 26)

روخۆش علی، له‌و چاوپێکه‌وتنه‌ی که له‌گه‌ڵ سه‌دوچه‌فده‌ ژنی چالاکێ سیاسی له‌ باشوور ئه‌نجامی داو، له‌وانه‌ ئه‌و ژنانه‌ی که به‌هۆی چالاکیی سیاسی له‌ سه‌رده‌می رژیمی به‌عسدا خرابوونه‌ زیندان، ئاماژه‌ی به‌وه‌داوه که “زۆر له‌ ژنه‌ زیندانه‌کان باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که ئیمه‌ هێنده‌ی له‌ داب و نه‌ریتی کۆمه‌لگا و له‌ کوته‌ک و چه‌کوشه‌کانی باوکمان ده‌ترساین، هێنده‌ له‌ زیندان و ئه‌شکه‌نجه‌کانی به‌عس نه‌ده‌ترساین.” (۲۰۱۵، ل. ۹) هه‌روه‌ها سامیه‌ شاکر چاوشلی، له‌ پێشه‌کی به‌که‌مین کۆمه‌له‌ شیعری خۆیدا (بیری چه‌سپاو) نووسیویه‌تی: “هه‌رگیز کارێکی ساده‌و ساکار نیه‌ کچیک له‌ خیزانیکێ کۆمه‌له‌که‌ی ئیمه‌ بتواتیت به‌ره‌م و ده‌سه‌کوتی پالوته‌ی بیروپرای خۆی له‌ چه‌شنی هه‌ر جوۆی شاره‌زاییه‌ک بێ بیخاته‌ سه‌ر په‌په‌ی کاغه‌زو بلاوی بکاته‌وه با پسپۆرو فه‌یله‌سوفیش بێت ته‌نانه‌ت له‌ چه‌شنی وێژه‌یی! لام وایه‌ ئه‌وسا هه‌ر به‌جاری کفر و وه‌رگه‌رانه‌!!” (۱۹۷۳، ل. ۸)

یه‌کێک له‌ رینگاگانی بێرپیزیکردن به‌ به‌ره‌مه‌ی ژنان، په‌تکردنه‌وه‌ی خاوه‌نداریتی به‌ره‌مه‌ی ژنانه‌، یان گومانکردن له‌ به‌های ستاتیکی شیعره‌کانانه. هه‌موونه‌ی ئه‌مه‌ له‌ ئه‌ده‌بی جیهانی زۆره. له‌ کوردیدا وه‌ک له‌ سه‌روه‌ه‌ ئاماژه‌م پێدا، کاتیک شیعره‌ کوردیه‌کانی مه‌ستووهری ئه‌رده‌لان دۆزرانه‌وه، رووبه‌رووی کۆمه‌لێک پرسیار بووه‌وه. عادل محه‌مه‌دپوور، شاعیر و په‌رخه‌گری کورد، هه‌م بوونی شیعره‌ کوردیه‌کانی و هه‌م کوالیتیه‌که‌ی خسته‌ ژێر پرسیاره‌وه

« گواپێ شیعره‌ کوردیه‌کانی مه‌ستووهره‌ فه‌وتاوه‌ ئیستا له‌ به‌رده‌ستدا نییه. ئه‌و هۆنراوانیشه‌ چ هه‌ورامی و چ سۆرانی که هه‌ن له‌ چاپ دراو، هه‌م له‌ چه‌ندایه‌تی و هه‌م له‌ چۆنایه‌تیدا، نه‌شیاوی رافه‌ و شروقه‌ی هۆنه‌رین و نه‌ هه‌لگری ئاستی جوانناسی و بۆتیکای شی؛ رین و نه‌یش شیاوی تاوتۆ و پانانکرین له‌ هه‌مه‌ر بێسارانی و مه‌وله‌وی و نالیدا. ته‌نیا ده‌توانین بلێین هۆنراوه‌گه‌لێکی ساکار و ئاهه‌نگدار و سه‌روادارن که له‌ هه‌وزه‌ی لیریکی تاکێ تیۆکراتییانه‌دا شوێنیان بۆ دیاری ده‌کری.» (محه‌مه‌دپوور، ۲۰۰۶، ل. ۱۶۲)

خه‌زنه‌دار له‌ هه‌وت به‌رگه‌که‌ی کتیبی میژووی ئه‌ده‌بی کوردی هه‌یج باسێکی مه‌ستووهری نه‌کردوو. به‌لام خه‌زنه‌دار ئاگاداری مه‌ستووهره‌ بووه و ته‌نانه‌ت له‌ بابه‌تیکێ دوورودرێژدا که تابه‌ته‌ به‌ نالی (۱۸۰۰-۱۸۵۶)، قه‌سیده‌یه‌کی ته‌زنه‌مێز که نیسه‌بت ده‌دریت به‌ نالی هێناوه‌ته‌وه (۲۰۰۳، ل. ۱۳۴-۱۴۱). شیعره‌که‌ باس له‌ رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌کی ئیروۆتیکیی خه‌یالی نالی له‌گه‌ڵ مه‌ستووهره‌دا ده‌کات

مه‌ستووهره‌ که حه‌سنا و ئه‌دیه‌ به‌ حیسابن

هاته‌ خه‌وم ئه‌مشه‌و به‌ چ نازیک و عیتابن!

هاتووم، وتی، عوقده‌م هه‌یه، قه‌ت مومکینه‌ وا بن؟

هه‌ی تۆم ئه‌گه‌ره‌م مه‌سه‌له‌ حه‌ل که‌ی به‌ جه‌وابن

وهك پۆوانا پاس ئاماژهی پێدهكات، بهرهمی ژنان له هه‌موو نه‌ریته ئه‌ده‌بیه‌کاندا له‌رووی ئالۆزی جوانکاری و گرنگی سیاسی هه‌ژار ده‌رخیزیت (۱۹۸۳، p. ۹). نموونه‌یه‌کی به‌ناوبانگ شاعیر و رۆماننوسی ئینگلیز، می‌ری ئهن ئیوانسه (۱۸۸۰-۱۸۱۹) که به‌ ناویکی پیاوانه، جورج ئیلیوت (George Eliot) کاره‌کانی بل‌اوده‌کردوو به‌ئوه‌ی گرنگی پیدریت و بخوێرتنه‌وه. لێره‌دا ئاماژه به‌ چه‌ند نموونه‌یه‌کی هه‌ژارنرخاندنی به‌رهمی ژنان له لایهن رهنه‌گرانی پیاو ده‌که‌م.

عه‌باس س‌ا‌ج عه‌بدول‌لا، نووسه‌ری کتیبی (فیمینیزم له‌ شیعری کوردیدا: کرمانجی خواروو، ۲۰۰۹) له‌ وه‌سفیک سهرسوپه‌ینه‌ردا بوونی ژنی شاعیری دیار و به‌رچاوی کورد، جگه له‌ مه‌ستوووه، تا سه‌رده‌می سالانی شه‌سته‌کان ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه و هه‌روه‌ها "ده‌نگی ژنانی تازه پینگه‌یشتوو" له‌ ماوه‌ی ئیوان سالانی شه‌ست و هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی ر‌ابردوویدا به‌ "لاواز" و به‌رهمه ئه‌ده‌بیه‌کانیان به‌ "ته‌قلیدکردنی به‌رهمی پیاوان" ناوه‌ده‌کات

"له‌ قوناغه جو‌ربه‌جو‌ره‌کانی شیعری کوردیدا (مه‌ستوووه‌ی ئه‌رده‌لان)ی لێ ده‌رچیت ناویکی وا نایه‌ته به‌رچاوه‌که ده‌نگی ره‌سه‌نی شیعری ژنان بیت و هه‌تا ساله‌کانی شه‌ستی سه‌ده‌ی بیستم شیعری ژنان به‌ه‌وی نیه و تاک و ته‌را نه‌بیت ده‌نگی ژنه شاعیریک نایستی به‌لام له‌ و میژوووه به‌دواوه واته له‌ سه‌ره‌تای هه‌فتاکانه‌وه ژنی شاعیر ده‌رده‌که‌ون و ورده‌ورده ژماره‌یان زیاده‌کات به‌لام ئه‌و شاعیرانه‌ش به‌ترسه‌وه په‌نا ده‌به‌نه به‌ر شیعیر و ئه‌و بو‌یریه‌یان تیدا به‌دی نا‌کردیت، به‌راشک‌ا‌وی بینه‌ ناو ره‌وشه‌که‌وه و بوونی خ‌ویان به‌سه‌لمینن، چه‌ند ده‌نگی لاواز ده‌یه‌وی ر‌یه‌ک بو‌ خ‌وی بکانه‌وه به‌لام ناگاته مه‌نزل و ئه‌وه‌ی له‌ خه‌یالیدایه‌ په‌رش و بلاو ده‌په‌ته‌وه و ناگات به‌ جه‌ماوه‌ری شعییر و هه‌تا سالێ ۱۹۸۰از چه‌ند ده‌نگیک ده‌رده‌که‌ون و دواتر بزده‌بن و شعییره‌کانیشیان له‌ جو‌ریه‌ که‌لاسی شیعری پیاوان ده‌که‌نه‌وه به‌لاوازی بابه‌ته‌کانیان له‌ وه‌سفی نیشتمان و دیمه‌نی سروشت و لاوانده‌وه‌ی مردوو و ناره‌زایی ده‌ربرین له‌ ژنانی هه‌ژاری و هه‌ندی شتی کۆمه‌له‌یه‌تی... " (۲۰۰۹، ل. ۱۵۰-۱۵۱)

عه‌بدول‌لا به‌رهمی شیعری نووسینی ژنان له‌ سالانی شه‌ست و هه‌فتاکاندا ر‌ه‌ته‌ده‌کاته‌وه به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی «وه‌ک پیاوان» نووسیاوه‌ و به‌ئهمه‌ش شعییره‌کانیان به‌ «لاسی کردنه‌وه به‌لام به‌لاوازی و نا‌کاملی و پینه‌گه‌یشتوو» پیناسه‌ ده‌کا (۲۰۰۹، ل. ۱۵۲). پنده‌چیت ئه‌م ره‌خنه‌گره‌ پیناسه و چاوه‌پوانیکی تابه‌تی خ‌وی هه‌بیت بو‌ ئه‌وه‌ی شیعری ژنان چ‌ون بیت کاتیک ده‌لێت: شاعیری ژن «باسی واقعی راسته‌قینه‌ی خ‌وی نا‌کات و ناوێری ده‌ست بو‌ شته‌ ب‌قه و مه‌ترسیداره‌کان به‌ریت» (۲۰۰۹، ل. ۱۵۲). ئه‌گه‌رچی پرسیار لێره ئه‌وه‌یه بو‌ شاعیری ژن ده‌بیت باسی شته‌ ب‌قه و مه‌ترسیداره‌کان بکات و ئه‌م چاوه‌پوانیه‌ له‌ کویوه سه‌رچاوه‌ ده‌گریت. هه‌روه‌ها پێوه‌ره‌کانی «واقعی راسته‌قینه‌ی» ژن چین و کێ پریریان له‌سه‌رده‌دات؟ عه‌بدول‌لا له‌به‌ر ئه‌و ه‌ۆکارانه‌ی باسیان ده‌کا، وێپاری دانان به‌ به‌هه‌ره‌مه‌ندی و پر به‌رهمی شاعیریک وه‌ک خورشیده بابان (۱۹۶۰-۱۹۷۷) که‌ خاوه‌نی س‌ی دیوانی شیعری بوو، ئیدیا ده‌کات «م‌ی بوون به‌ شعییره‌کانیه‌وه دیار نییه» چونکه «له‌وه‌مو‌ئالۆزه‌ی [ئالۆزییه‌ی] که‌ ژنی کورد به‌ده‌سته‌یه‌وه ده‌نالێ ه‌یچ گو‌تاریکی نییه ته‌نانه‌ت تاقه شیعری شک نابه‌یت بو‌ ئه‌فین و خ‌وشه‌ویستی وترابن» (۲۰۰۹، ل. ۱۵۷). هه‌روه‌ها له‌ وه‌سفی ژنه شاعیره‌ به‌هه‌ره‌مه‌نده‌کانی دیکه‌ی وه‌ک دایکی س‌ول‌ا‌ف و نه‌س‌رین فه‌خری (۲۰۰۹، ل. ۱۵۸-۱۶۲) شعییره‌کانیان به‌ ده‌نگی ژن نازانن. له‌ باسی دایکی س‌ول‌ا‌ف ده‌لێت «سیمای م‌ی بوون به‌ شعییره‌کانیه‌وه دیار نییه و ئه‌و سنووره‌ی کۆمه‌لگه‌ دروستی کردوو به‌میش ناشکی ه‌یچ سه‌رسامی و ر‌اچه‌نینیک له‌ شعییره‌کانیدا به‌دی نا‌کریت به‌د‌وا‌ی شیعری پیاواندا ر‌ینگا ده‌برێ.» ج‌یگای سه‌رسوپه‌مانه که‌ ته‌نانه‌ت کاتیک شاعیریک ژن باس له‌ پرسه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ ژنان ده‌کات، به‌لای عه‌باس عه‌بدول‌لا ئه‌وه‌نده «ژنانه» نییه که‌ گرنگی پ‌ت بدات، وه‌ک له‌و شیکارییه‌ی بو‌ شعییره‌کانی فریشته‌ کویی (۱۹۶۰-۲۰۰۹)، شاعیر و ته‌ندامی چالاک‌ی حزبی شیوعی عیراقی ده‌رده‌که‌ویت

«له‌ناوه‌ندی سالانی چله‌کان و په‌نجاکانی سه‌ده‌ی بیستمدا ده‌نگی ژنه شاعیریک (فریشته‌ کویی) ده‌بیستری له‌ چه‌ند پارچه شعییریکدا باسی ئازادی ژن و به‌شداری ژن ده‌کات له‌ بواره‌کانی ژیاندا به‌تایبه‌تی له‌ خویندندا به‌لام هه‌مان ده‌نگی شاعیرانی پیاوه هه‌مان ر‌یچکه‌ی شعیرگوتنه که‌ پیاوان په‌یره‌وی ده‌که‌ن بو‌ داواکردنی ئازادی ژن و پیاو وه‌کوو مر‌ؤفیک‌ی د‌س‌ۆزی نه‌ته‌وه‌که‌ی په‌ر‌ؤشی گه‌ل و نیشمانیه‌تی له‌ پیناو یه‌ک بوون و سه‌رفرازیدا و له‌وکاته‌دا که‌ ش‌ؤرشی چوارده‌ی ته‌مووز به‌رپابوو به‌شی ز‌ؤری شعیره‌که‌ی بو‌ ئه‌و ش‌ؤرشه‌ ته‌رخان کردوو باس له‌ سه‌رکه‌وتنی ش‌ؤرش و نووچ دانی ر‌ژیمی پاشایه‌تی ده‌کات. « (۲۰۰۹، ل. ۱۵۹-۱۶۰).

کوردستان موکریانیه‌ی له‌ کتیبی (ه‌ۆنراوی ئافه‌تی کورد، ۱۹۸۰)دا ئاماژه‌ی به‌ تۆمه‌تبارکردنی ژنان به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی پیاوان داوه. شیکارییه‌کی کورت به‌لام گرنگی بو‌ هه‌ژده شاعیری ژنی هاوچه‌رخ کردوو و ده‌لێت پالنه‌ره‌کانی بو‌ نووسینی کتیبه‌که‌ی، نه‌بوونی لێک‌ۆلینه‌وه و په‌رخه‌ی زانستی بووه له‌سه‌ر شیعری ژنان و له‌وباره‌وه ده‌لن

«لێکۆڵینهوه ئهوهی بۆ روون کردمهوه کهوا ئافرهتی کورد له کاتی سههره‌لانی ههستی وێژه‌بیدا شوین پێی پێش خۆی کهوتوو له دواي ماوه‌یه‌ک جا توانیویه‌تی ده‌نگ و بیرو که‌سیه‌تی خۆی له ئێو هۆنراوه‌کانیدا بنوێنێ. ژنی شاعیری ئەم‌پۆی کورد له به‌ر ئه‌وه‌ی ژنی شاعیری ئه‌وتۆی نه‌بووه کاری تێ بکات، مێشکی به هۆنراوه‌کانی زاخاو بکات بۆیه ناچاربووه روو له به‌رهه‌می پیاو بکات، له ئەنجامدا ئاره‌زووی کردبێ و نه‌کردبێ که‌وتۆته ژیر ته‌زووی ئەدیبه‌که‌وه که به چه‌شنێک له هۆنراوه‌کانیدا ره‌نگ ده‌داتوه بڵیین نقووم بوونی ده‌نگی ئافره‌ته له ئێو ده‌نگی پیاویدا.» (۱۹۸۰، ل. ۱۲)

سامان حه‌سه‌ن له تیزی دکتۆراکه‌یدا (ژن و ئه‌ده‌ب: خۆپه‌ندنه‌وه‌یه‌کی فیمینستانه بۆ شاعیری ژنانی کورد- Women and Literature: A Feminist Reading of Kurdish Women's Poetry, ۲۰۱۳)، که یه‌کیه‌که له لێکۆڵینه‌وه ئەکادیمییه که‌مه‌کان سه‌باره‌ت به ئه‌ده‌بی ژنانی کورد به زمانی ئینگلیزی، به‌م شێوه‌ گۆزارشت له نووسینه‌که‌ی کوردستان موکریانێ کردوو

”هه‌روا که موکریانێ ده‌لێت هه‌یج کام له‌م ژنه شاعیرانه خاوه‌نی ده‌نگ و پڕیازیکێ سه‌ربه‌خۆ نین بۆ نوێنه‌رایه‌تیکردنی واقعی ژنی کورد. به‌لکو له ژیر کاریگه‌ری شاعیره‌ هاوچه‌رخه‌ پیاوه‌کاندا و په‌رپه‌وی هه‌مان ئۆلگوو و ناوه‌پۆکانه ده‌که‌ن که هاوتا ئێره‌کانیان به‌کاری ده‌هێنن...”

و له کۆتاییدا ده‌گاته له ئەم ده‌رئه‌نجامه:

”ئه‌سته‌مه بڵیین ئەم ژنه شاعیره کوردانه ده‌یانویست له رێگه‌ی نووسینه‌وه‌ی شاعیره‌وه به‌ گۆر ئه‌و سته‌م و نادا‌په‌روه‌رییه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که له‌سه‌ر ده‌ستی پیاوان پووبه‌رووی ده‌بنه‌وه بچنه‌وه یان شاعیره‌کانیان بکه‌نه چه‌کێک بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌و پیاوسالارییه کلاسیکه ده‌یه‌وێ ژنانی کورد بکه‌ن به‌ کۆیله‌ی ناو ماله‌کانیان، به‌لکو ئه‌وان له ژیر پالنه‌ری حه‌ز و سۆز و خولیاي تاکه‌که‌سی خۆیان و له پیناوی هاوبه‌ش کردن و خسته‌نه‌رووی ئه‌و شیواز و جوژه‌ تایبه‌ته‌ی ژیان که خۆیان ده‌یانه‌وێ، له ساته‌وه‌ختیکێ دیاریکراویدا شاعیران نووسی.» (۲۰۱۳، ل. ۹۷)

به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونه‌کانی حه‌سه‌ن، چاوخشان‌نیکێ خه‌را به‌ شاعیری شاعیره‌ ژنه‌ هاوچه‌رخه‌کان، خواستیکی هاوبه‌ش بۆ ئالنگاریکردنی نۆرمه‌کانی پیاوسالاری ده‌رده‌خات. بچوو‌ککردنه‌وه‌ی شاعیری ژنان بۆ ده‌برینی ”سۆز و خولیاي تاکه‌که‌سی” و ”ویستی هاوبه‌ش کردنی” شیوازیک یان ژنانی تایبه‌تی خۆیان، له‌ گرنگی و هه‌یزی به‌ره‌مه‌کانیان که‌م ده‌کاته‌وه. حه‌سه‌ن به‌ ناوانی ئه‌و هه‌ژده‌ ژنه‌ی که موکریانێ پزبه‌ندی کردوون به ”گرووپیکی بچوو‌ک»، کاریگه‌رییه‌کانیان بچوو‌ک نیشان ده‌دات و ده‌لێت «له راستیدا کاریگه‌رییه ئه‌م گروپه‌ بچوو‌که‌ی ژنانی شاعیر، به‌هۆی ناسه‌قامگیری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و کولتووری له کۆتایی شه‌سته‌کان و هه‌فتاکانی سه‌ده‌ی پاره‌دوو، له‌سه‌ر گه‌شه‌نه‌ندنی شاعیری ژنانی کورد هه‌ینه‌ به‌رچاو نه‌بووه...» (۲۰۱۳، ل. ۹۸). په‌تکردنه‌وه‌ی ته‌واوی نه‌ریتی نووسینی ژنان، ده‌بێه هۆی سه‌رینه‌وه‌ی به‌شدارێ کردن و میرات و یاده‌وه‌رییه‌کانیان و وه‌ک یووانا پاس ئاماژه‌ی پیکردوووه کاتیک: «بیره‌وه‌ری پێشیان ده‌نێزێت، ئه‌و گریمانه‌یه‌ به‌رده‌وام ده‌بیت که پێشته‌ر هه‌یج که‌س نه‌بووه و هه‌ر نه‌وه‌یه‌کی نوێی ژن که دیت پێی وایه بۆ یه‌که‌مجار هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر ده‌ستی خۆی ده‌ست پێ بکات.» (۱۹۸۳، ل. ۹۳)

ژنانی نووسه‌ر جگه‌ له په‌تکردنه‌وه‌یان له‌لایه‌ن نووسه‌ر و په‌رخه‌گرانی پیاوه‌وه، په‌نگه‌ خۆشیان له‌ رێگه‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی به‌های ستاتیکی به‌ره‌مه‌کانیان و پشتگوێخستنیان، به‌شدارییان له‌ سه‌رینه‌وه‌ی خۆیان له‌ میژووی ئه‌ده‌بیدا کردبیت. له‌ سالی ۲۰۲۰ کلیمه‌نس سکالپه‌رت یوجه‌ل و یاسه‌ عه‌لی و من له‌و چاوپه‌که‌وتنه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ژنانی نووسه‌ردا کردمان بۆمان ده‌رکه‌وت زۆربه‌یان خۆیان له ده‌رکه‌وتن ده‌دزنه‌وه و ته‌نانه‌ت ته‌رجیحیان ئه‌وه‌یه‌ کتیبه‌کانیان به ”دیاری» به‌خشن نه‌ک بفرۆشن. وه‌رنه‌گرتنی پاره‌ی کتیبه‌کان و نه‌بوونی متمان به‌خۆبوون، بووه‌ته هۆی که‌م نر‌خاندنی ئاستی دا‌هینانی ژنان و له ئەنجامدا بووه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی ب‌لاوکراوه‌کانی ژنان هه‌مان گرنگیان پینه‌دری که به‌ ب‌لاوکراوه‌کانی نووسه‌رانی پیاو ده‌دری. ژنان به‌گشتی که‌متر باسی کارو به‌ره‌هم و خزمه‌ته‌کانی خۆیان ده‌که‌ن. شه‌نید مه‌ککوول (Sinéad McCoolle) میژوونووس و لێکۆله‌ری ئیره‌ندی که چه‌ندین به‌ره‌مه‌ی له‌ سه‌ر ژنان له میژووی ئیره‌لندا نووسیوه و هه‌ولێ داوه‌ خه‌باتی ژنانی شۆرشگه‌ری ئیره‌لندا تۆماربکات باس له‌وه‌ده‌کات که نۆرمه‌ چینه‌رییه‌کان هۆکاربوون له‌وه‌ی ژنان باسی ده‌وری خۆیان له‌ خه‌باتی رزگاری نه‌که‌ن و ئه‌وه‌ یه‌کیه‌که له هۆکاره‌کانی په‌راوێزخستنیان له میژووی شۆرشێ ئیره‌لندا (۲۰۰۳)

سه‌باره‌ت به‌ نووسینی ژنان له ده‌یه‌کانی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، سه‌رورتاری رۆژنامه‌ی ژیان له ۸ شوباتی ۱۹۲۶ چینگه‌ی سه‌رنجه: «په‌ینه‌ جه‌مال و که‌مال ئه‌و تێلاهی جه‌مالانه که له ژیر قه‌ید و به‌ندی جینسی خه‌شندا فورسه‌تیکیان ده‌ست که‌وتوووه و تا مریشکه‌ په‌شه‌یان خۆپه‌ندوووه به‌و نه‌خته‌ خۆپه‌ندوارییه‌وه‌ بوونه ئاتشه‌ش پاره‌ی شاعیره‌ ئه‌ده‌ب؛ هه‌ندی شاعیری ژنان هه‌یه‌ که‌س ناتوانێ ئینکاری بکا که له شاعیری پیاوان ب‌لاتره. به‌لام روویان نه‌هاتوووه تا ئیستا بیانخه‌نه مه‌یدانه‌وه.»

بیگومان شەرمکردن لە هاتنە ناو مەیدانی ئەدەبی بۆ ژن ڕەگ و ڕیشە بەکی قوولی لە بارودۆخی کۆمەڵایەتی دا هەبە و بەرەنگار بوونەوهی زۆر قورسترە لە قەدەغە فەرمییەکان.

ئەم ھۆکارانە لەسەرەوه باسم کرد ھۆکارە سەرەکییەکانی پەر اوێزخستنی ژنان لە میژووی ھزر و ھونەری کوردین، بەلام ھەموو ھۆکارەکان نین. دەبێت لێرە ئاماژەش بەو بەدەم کە لەسەدە یەستەمدا پرسێ پزگاری ژن و پینگە یاندنیان لە کۆمەڵگە یەکیک لە پرسە گرنگەکان بوو کە نووسەرەکان و پۆشنییرانی کورد لەسەر یان نووسی و ھەولیان بۆ دا. ھاندانی ژنان بۆ خوێندن بۆ ئموونە گریڤراوی پرسێ نەتەوہ سازی بوو و زۆربە ی شاعیران لە سەریان نووسیوہ. لە چالاکتیرین شاعیران دەتوانین ئاماژە بە شیخ نووری شیخ سالح، پیرەمیرد، فایەق بیکەس، و ھیمن موکریانی بەدین کە شیعرەکانیان ئیلھامبەخشی خەباتی ژنان بوون.

بە تێگەشتن لە میکانیزمەکانی سەپنەوہ کە ژنانی نووسەری کورد پووبەرووی بوونەتەوہ، ئیستا پرسیار ئەوہیە کە چۆن تەحەدای ئەم پشتگوێ خستنە بکریت و لە کویدا بگەرین بۆ ئاشکراکردنی دەنگی ژنانی کورد. ئەم پرسانە لە بەشی خوارەوہدا باس دەکەم کە لەسەر بنەمای کاری مەیدانی و لیکۆلینەوہ ئەرشیفیەکانم دامەزراوہ.

دۆزینەوہی دەنگی ژنانی کورد

۳.۱. ئەرشیفەکان

لە کاتیکدا بەشیکی بەرچاو لە دەستنووس و بەلگەنامە کوردییەکان وون بوونە یان فەوتاون، بەلام بەشیکی بەرچاوی ھیشتا ماون. ئەمە ئەو راستییە کە ماوہی چەند سالی کارکردنم لە سەر ئەرشیفی کوردی بۆم ئاشکرا بووہ. لە ماوہی دوو دەبە ی رابردوودا دەستپیشخەری گرنگ بۆ دۆزینەوہ و کۆکردنەوہ و پاراستنی دەستنووس و تۆمارە کوردییەکان دەستی پیکردوہ. لە غیابی ئەرشیفیکی نەتەوہی کوردیدا، ئەم دەستپیشخەرییانە کۆمەلکی زۆر ئەرشیفیان کۆکردتەوہ، بە پلە ی یەکەم لە باشوور بەلام ھەولێ زۆر گرنگیش دراوہ لە بەشەکانی کە ی کوردستان و ھەرۆھە لە دیاسپۆرا. ئەم ئارشیفانە زۆربە یان دەستپیشخەری شەخسین و لە سەر ھەولێ شەخسی دامەزراون

باس کردنی ئەرشیفەکانی کوردستان خۆی بابەتی وتاریکی دوورودرێژە و لێرەدا ناگونجیت بەلام دەکرێ ئاماژە بە دەزگا سەرەکییەکان لە باشوور بەدین لەوانە بنکە ی ژین بۆ بەلگەنامە و لیکۆلینەوہ، ئینستیتوتی کە لەپووری کورد، و مۆزەخانە ی نیشتمانی ئەمنە سوورەکە. ھەرۆھە ژمارە یەکی بەرچاو لە ئەرشیفی تاییەتی و شەخسی لە کوردستاندا ھەن. ئەوہ جگە لە دەستنووسە کوردییەکان لە کتیبخانەکانی ئێران، عێراق، تورکیا، شانشین یە کگرتوو بریتانیا، ئەلمانیا، روسیا و چەندی ولاتی دیکە یە. تەنانەت ھەندی لیکۆلینەوہ سەنووردار لەسەر ئەم ئەرشیفانە بوونە ھۆی ئاشکراکردنی دەنگە ونبووہکان، لەتیواندا دەنگی ژنان. لەپاستیدا کەمترین دیوانی مەستورە ی ئەردەلان (۲۰۱۱)، وەک لە سەرۆھە ئاماژەمان پێدا، لەسەر بنەمای دۆزینەوہی دەستنووسیکی لە کتیبخانە یەکی بەرلین بوو. بە دنیاییەوہ ئەگەری زۆرە لیکۆلینەوہی زیاتر لەسەر ئەو ئەرشیفانە بنبە ھۆی دۆزینەوہی دەنگی زیاتری ژنانی کورد

قەرەداغی لە چاپی دیوانی مەستورە (۲۰۱۱) ئاماژە ی بەو کردووە کە دەستنووسە کە سی سەدوبیست و سێ لاپەرە بووہ. شیعی فارسی شاعیرانی کورد و فارسی، سەدوئەوہدوودو لاپەرە ی دەستنووسە کە پیکدەھینیت، لە پاشاندا شیعی مەولەوی و مەستورە ھاتووہ. قەرەداغی ئەو بەشە ی دەستنووسە کە ی چاپکردوہ کە شیعرە کوردییەکانی مەستورە ی تیدا یە. ئەوہی لەو بەشە سەرنجی راکیشام شیعیکی شاعیریکی بە ناوی سۆلتان خانم. شیعرە کە لاواندەوہ یە کە بۆ خوسروخان، ھاوسەری مەستورە و والی ئەردەلان و شاعیرە کەش بە نازناوی (عیزەت) کۆتایی بە لاواندەوہ کە ھیناوە. ھەرۆھە دیوانی مەستورە لاوانەوہ یە ک بۆ سۆلتان خانم لەخۆدەگریت بەم عینانە: (کەلام مەستورە در فوت مەرھوم سۆلتان خانم) (۲۰۱۱، ل. ۶۵-۷۴). لە پشکینی ئەو دوو شیعرەدا ئەوہم بۆ روون بوو کە سۆلتان خانم خوشکی خوسرە و خانی ئەردەلان و دوشی مەستورە بووہ. تاکە سەرچاوە یەکی تر کە باسی شاعیریکی دەکات بە ناوی سۆلتان خانم، سدیق بۆرە کە یی (۱۹۹۱)، کە پێی وایە لە سالانی ۱۷۸۹ تا ۱۸۴۰ ژیاوہ، بەلام زانیاری زیاتر لەسەر ئەو ژنە شاعیرە و چۆنەتی گەشت بەو بەرارانە ناخاتەر وو. ئیمە دەزانین کە مەستورە لە سالی ۱۸۴۸ کۆچی دوایی کردووہ و بەو پێیە کە لاوانەوہ کە ی بۆ سۆلتان خانم نووسیوہ، ئەگەری ئەوہ ھە یە ئەو سۆلتان خانمە ی کە بۆرە کە یی باسی دەکات، ھەمان ئەو سۆلتان خانیمە بیت کە لە دەستنووسی بەرلیندا ناو و شیعیکی ھاتووہ. ھەرچەندە ھیشتا شیعی زیاتری سۆلتان خانمان نەدۆزیوہتەوہ، بەلام ناستی ئەدەبی ئەو تاکە شیعرە شایەدی ئەو دەدات کە شاعیریکی لێھاتوو بووہ و گریمانە ی ئەوہش ھە یە شیعی دیکە ی نووسیبت و وون بووبیت و ڕەنگە لە ئابندە بدۆزینەوہ

نموونه‌یه‌کی دیکه‌ی سه‌رنج‌راکێش بۆ بوون و ده‌ی دیوانی جیهان ئارا خانم (۱۸۵۹-۱۹۱۱) ه له ساڵی ۲۰۱۹ که به‌کێک بووه له و سێ شاعیره‌ی ماف خه‌زنه‌دار له میژووی ئەده‌بیه‌که‌یدا ئاماژه‌ی پیکردوووه، هه‌روه‌ها له سه‌رچاوه‌ ئەده‌بیه‌کاندا به‌ شیعری لاوانه‌وه و خۆشه‌ویستی ناسراوه. به‌لام شیعره‌کانی په‌رش و بۆ بوون و تا ساڵی ۲۰۱۹ به‌ شێوه‌ی کتێب چاپ نه‌کرا بوون (جیهان ئارا پاره‌یه‌ی، ۲۰۱۹). به‌گه‌ران له ناو ده‌ستنووس و نه‌رشیفه‌ گشتی و تایه‌تیه‌کاندا نه‌گه‌ری زۆره‌ ده‌نگی زیاتری ژنان بدۆزێته‌وه. له لیکۆلینه‌وه له نه‌رشیفه‌کاندا، رێبازیکی هه‌مه‌لایه‌نه و فره‌زمان بۆ دۆزینه‌وه و ئاشکراکردنی تۆماره‌ کوردیه‌کان زۆر گرنگه‌

۲.۳. رۆژنامه و گۆفاره کوردیه‌کان

له کاتێکدا که کۆمه‌لیک لیکۆلینه‌وه‌ی ئەکادیمی باش له سه‌ر گۆفار و رۆژنامه‌یه‌که‌مه‌کانی کرمانجی (Tejel, ۲۰۱۴; Ekici, ۲۰۲۱) کراوه، رۆژنامه‌وه و گۆفاره‌یه‌که‌مه‌کانی سۆرانی تا پاده‌یه‌کی زۆر پشتمگۆی خراون و لیکۆلینه‌وه‌ی که‌میان له‌سه‌ر کراوه. ئەم بۆ لاکراوه ده‌وره‌ییانه‌ فه‌زاییکی باشیان بۆ نووسه‌ر و شاعیرانی تازه‌په‌یگه‌یشتوو په‌خساند تا به‌ره‌مه‌کانیان بۆ لایه‌که‌نه‌وه. ده‌رفه‌ت و ئیمکانیاتی چاپ له ناوه‌په‌ستی سه‌ده‌ی بیسته‌م زۆر که‌م بوو بۆیه‌ ئەم رۆژنامه‌ و گۆفاره‌ ده‌وریکی باشیان بوو له‌ په‌یگه‌یانندی شاعیران و نووسه‌ران و په‌خه‌گران. هه‌روه‌ها رۆژنامه‌ و گۆفاره‌کانی وه‌ک (ژیان) (۱۹۲۶-۱۹۳۸) و گه‌لاوێژ (۱۹۳۹-۱۹۴۹) ده‌وریکی به‌رچاویان له‌ په‌ره‌پێدانی ژانره‌ ئەده‌بیه‌ کوردیه‌کاندا بووه. به‌دواداچوون بۆ ئەم گۆفار و رۆژنامه‌ ده‌وره‌یه‌ی کوردیه‌یه‌ی که‌ له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا ده‌رچوون، به‌شداریی ژنی کوردمان له‌ ئەده‌بیدا بۆ ئاشکرا ده‌کات، به‌لام ئەم نووسینه‌وه‌ به‌ گشتی پشتمگۆی خراون و په‌کێک له‌ هۆکاره‌کان ئەوه‌یه‌ که‌ زۆر جار ژنان به‌ ناوی خۆیان نه‌بانووسیه‌وه و ناوی خوازاویان به‌کاره‌یه‌ناوه‌ وه‌ک (کچه‌ کورد) یان (دایکیکی کورد). ناسنامه‌ی شاعیریک که‌ له ژیر ناوی (کچه‌ کورد) له‌ گه‌لاوێژ شیعری بۆ لاکردوووه‌ته‌وه، له‌ ساڵی ۲۰۱۸ له‌ لایه‌ن نووسه‌ر و په‌خه‌گری کورد عه‌بدوللا زنگه‌نه‌وه‌ ئاشکرا کرا کاتیک گۆفاری گه‌لاوێژ له‌ لایه‌ن بنکه‌ی ژین ئاماده‌ ده‌کرا بۆ دووباره‌ بۆ لاکردنه‌وه‌ی. زنگه‌نه‌نه‌ ناسنامه‌ی نووسه‌ره‌که‌ی ده‌ستپه‌شاند کرد که‌ زه‌نه‌ب خان مه‌لا په‌رئوف خادم سوچاده (۱۹۰۰-۱۹۶۳) خوشکی گه‌وره‌ی دل‌دار (یونس په‌ئوف) (۱۹۱۸-۱۹۴۸)، شاعیری شۆرشگێری کورده‌.

به‌کاره‌تانی ناوی خوازاو به‌هۆی هۆکاری سیاسی یان کۆمه‌لایه‌تی دیاره‌ده‌یه‌که‌ له ئەده‌بیاتی جیهاندا ده‌په‌نێت. له ئەده‌بی ئینگلیزی مۆونه‌ی زۆره‌ و په‌کێک له سه‌رنج‌راکێشته‌ن مۆونه‌کان جین ئاستینه (Jane Austen)، رومانونوسی به‌ناوبانگ که‌ پۆمانه‌کانی به‌شێکن له‌ پرۆگرامی خۆپێدانی ئەده‌بیاتی ئینگلیزی، به‌لام ئەم نووسه‌ره‌ هه‌تا له‌ ژاندا مابوو ناوی راسته‌قینه‌ی ئاشکرانه‌بوو و په‌که‌م پۆمانی به‌ ناو "له‌ لایه‌ن خاتوونیکه‌وه" (By a Lady) بۆ لاکرده‌وه (Johnson and Tuite, ۲۰۲۰).

به‌ درێژایی چه‌ندین ساڵی رابردوودا بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانی نه‌رشیفیکی گه‌وره‌ی رۆژنامه‌ و گۆفاره‌ سه‌ره‌تایه‌یه‌کانی کۆکردۆته‌وه و پارێزگاریی لیکردوون. له‌ غیابی نۆسخه‌ی دیجیتالی ئەم گۆفار و رۆژنامه‌، لیکۆلینه‌وه‌ لێیان کاریکی سه‌خت و دژواره‌، به‌لام وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی زۆر ده‌وله‌مه‌ند ده‌مینه‌وه‌ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ و هه‌له‌سه‌نگاندنی نوێ بۆ میژووی ئەده‌بی کوردی و رێکاری ئاشکراکردنی ده‌نگی ژنانی کورد

۳.۳. کتێب و جامه‌نیه‌کانی کوردی

ده‌ستپه‌گه‌یشتن به‌ کتێبه‌ کوردیه‌کان، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی که‌ تازه‌ چاپکراون، زۆر جار ئاسان نییه‌. سیاسه‌ت په‌کێکه‌ له‌ هۆکاره‌کانه‌، به‌لام ژماره‌ی که‌می چاپه‌مه‌نی و نه‌بوونی سیسته‌میکه‌ به‌هێزی په‌خشی کتێبه‌ هۆکاره‌کانی دیکه‌ن. ناوه‌نده‌ نه‌رشیفیه‌کانی وه‌ک بنکه‌ی ژین بۆ لاکراوه کوردیه‌کانیان له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه و به‌ هه‌موو شێوه‌زاره‌ کوردیه‌کانه‌وه‌ کۆکردۆته‌وه و پاراستوویانه. به‌دواداچوون بۆ نه‌رشیفی بۆ لاکراوه کوردیه‌کان ده‌توانی نووسینی له‌بیرکراوی ژنان ئاشکرا بکات و لێره‌دا مۆونه‌یه‌کتان بۆ ده‌خه‌مه‌پوو

ساڵی ۲۰۲۰ له‌ بنکه‌ی ژین کۆمه‌له‌ شیعریک که‌وته‌ به‌رچاوم به‌ ناوی (بیری چه‌سپا، ۱۹۷۳) له‌ نووسینی سامیه‌ شاکر. ناوی سامیه‌ شاکرم له‌ کتێبی (هۆنراوی ئافه‌ته‌ی کورد) ی کوردستان موکریانیدا دیوو که‌ وه‌ک شاعیر و مامۆستا و ئەندامی ئەنجومه‌نی ته‌شریحی باسی لێوه‌ کراوه (۱۹۸۳، ل. ۹۲-۹۹). شیعره‌کانی له‌ په‌که‌م دیوانیدا له‌ رووی بابه‌ته‌وه‌ جۆراوجۆرن، به‌لام ئایدیۆلۆژیای چه‌په‌گه‌رایه‌ی شاعیر به‌روونی دیاره‌. من کونجکاو بووم زیاتر ده‌رباره‌ی سامیه‌ شاکر بزنام، به‌لام زانیاری له‌سه‌ری په‌که‌م که‌م بوو. دوا‌ی گه‌ران بابه‌تیکه‌ی رۆژنامه‌وانیم به‌ناونیشانی "دکتۆر سامیه‌ شاکر سدیق که‌نجینه‌یه‌که‌ له‌ هه‌لوێست و زانست" له‌ نووسینی شه‌مال عادل سه‌لیم به‌رچاوه‌که‌وت و په‌یوه‌ندیم به‌و نووسه‌ره‌وه‌ کرد و ئەم له‌ بۆ لاکراوه‌کانی دیکه‌ی شاکر ئاگاداری کردمه‌وه‌ و هاوکاری کردم په‌یوه‌ندی به‌ سامیه‌وه‌ به‌که‌م. ساڵی ۲۰۲۱ په‌یوه‌ندیم به‌ سامیه‌وه‌ کرد و ورده‌ ورده‌ هاوڕێیه‌تی له‌ نێوانماندا گه‌شه‌ی کرد. له‌ مانگی ئایاری ۲۰۲۳ له‌ هه‌لوێر به‌ شێوه‌ی رووبه‌روو په‌که‌ترمان بینی. شاکر که‌ له‌ ۱۹۴۱ له‌ دایک بووه‌ ده‌رچوو په‌یمانگای مامۆستایان

بووه له بهغدا و له سالانی شهست و ههفتاکانی سهدهی رابردوودا وهک ماموستا له شاری ههولێر کاری کردووه. ههروهها ئه ندامیکی کارای حزبی شیوعی عێراق بوو و له سالێ ١٩٧٤ تا ١٩٧٩ ئه ندامی ئه نجومه نی ته شرعی بوو له کوردستان. دواي تیکچوونی ئیوانی حزبی شیوعی و حزبی به عس بو ئه وهی دهستگیر نه کرێ ناچار بووه عێراق به جیهیلێت. پرووی له ئه لمانیا کردووه و دواي سالیک خویندنی له زانکۆی لایزیگ دهستپیکرد و له وێ کۆمه لناسی خویند و پروانامه ی به کالۆریۆس و ماستهر و دکتۆرای ته و او کرد. هه رله زانکۆی لایزیگ وهک ماموستا وه رگیرا و بو ماوه ی هه فده سال له زانکۆ وانه بیژ بووه. سامیه شاکر دووه م کۆمه له شیعی خۆی به ناوی (به هره ی دوور) له سالێ ١٩٨٣ دلاوکرده وه. ههروهها چه ندين وتار و کتیبی به ئالمانی نووسیوه وه کوو

٧٠er Jahren) (Al-Tschauschli ٦٠er und Die Gesellschaftliche Stellung der Kurdischen Frau in der Republik Irak in den(Heuler: Einführung ins Kurdische Alphabet für Studenten und Studentinnen Universitat Leipzig (Al-Tschauschli و (١٩٨٦ و ١٩٩١)

له بلاوکراوه ئه لمانیه کانیدا پاشناوی الجاوشلی به کارهیناوه و له بلاوکراوه کوردیه کانیدا شاکر سدیق و هه ندیکجاریش (مه شخه ل) ی به کارهیناوه. بیره وه ریه کانی به ناوی (سێ بێ): به سه ته پیازه، به غدا، به ریلین له سالێ ١٩٨٩ دلاوکرده وه. بیره وه ریه کانی ده ست نه ده که وت و من کاتیک راسته وخۆ یه کترمان بینی کۆبیه کم ده سته که وت. شاکر سه ره رای به ره مه مه به رچاوه کانی و به شداریه کانی له ئه ده بیات و سیاسه ت و کۆمه لگای کوردیدا، تارا ده یه ک به نادیا ری ماوه ته وه که جیه ی تیرامانه

٤.٣. میژووی زاره کی

سه رچاوه یه کی دیکه ی گرنگی ئاشکرا کردنی به شدار ی ژنان له میژووی فیکری کورددا، میژووی زاره کییه. کتیبی روخۆش عه لی به ناوینشانی (خه باتی میژووی مینیه ی کورد له مه له کییه ته وه تا دواوی راپه رین: به شک له میژووی فه رامۆشکراو، ٢٠١٥) و چاوپیکه وته کانی نه رمین عوسمان که له دوو به رگدا به ناوی گو لدانی ژن (٢٠٢٠، ٢٠٢٣) چاپ بوونه ده ستپیشخه ریه کی چه شکینن که رو شنانیان خسته ته سه ر به شداریه کانی ژنان له گو په پانی سیاسی، کۆمه لایه تی و ئه ده بیدا و به لگاندنی ده نگی ژنان له رینگه ی چاوپیکه وته وه. زۆربه ی ئه و ژنامه ی له م به رگانه دا هاتووه بو یه که مجار چاوپیکه وتیان له گه لدا کراوه. له چاوپیکه وتنی کم له گه ل نه رمین عوسمان له حوزه یرانی ٢٠٢٣ ئامازه ی به وه دا که کات و ماندوو بوونی ویست قه ناعه ت بکا به زۆربه ی ئه و ژنامه ی چاوپیکه وتنی له گه لدا کردووه بو ئه وه ی چیرۆکه کانیان باس بکه ن له به ر ئه وه ی بو ماوه یه کی زۆر پشتگو ی خرابوون و پیا ن وا نه بووه هیچ شتیکی سه رنچرا کتیشان هه بیته بو ئه وه ی هاو به شی بکه ن. به م پیه، دروستکردنی متمانه زۆر گرنگ بوو (چاوپیکه وتن له گه ل نه رمین عوسمان، حوزه یرانی ٢٠٢٣)

ئه نجام

پشتگو یخست و دوورخستنه وه ی نووسینی دا هینه رانه ی ژنان له ئه ده بیاتی کوردیدا به هیچ شیوه یه ک کار یکی ئاوارته (استثناء) نیه، بو هونه پشتگو یخست و په راوێزخستنی ژنان له ئه ده بیاتی ئینگلیزیدا به باشی لیکۆلینه وه ی له سه ر کراوه و دیکۆمیتت کراوه و ئیلهام به خش بووه بو هه لسه نگاندنه وه ی میژووی ئه ده بیاتی ئینگلیزی (Lauter, ١٩٨٣, p. ١٩٩١) به لام بو ژنانی کورد، جگه له پیاوسالاری که دیار ده یه کی جیهانییه، تو پریکی ئالۆزی په راوێزخست که بریتیه له بیده وه له تی، سه رکوتکردنی کولتووری و زمانه وانی، هه ژموونی زمانه کانی ده سه لاتی ده وه له تانی ناوچه (فارسی، عه ره بی و تورکی)، پارچه پارچه بوونی جوگرافی و سیاسی و زمانی کوردی، په یوه ندی ده سه لاتی ئیوان زاراوه کوردیه کان و په راوێزخستنی زاراوه بچوکه کان، ته جرووبه ی په راوێز خستنی ژنانی کوردی ئالۆزتر کردووه.

کورد وهک نه ته وه یه کی بیده وه له ت و که مینه، ئینکاری ناسنامه ی کراوه و زمانه که ی قه ده غه کراوه و جو ره ها سیاسه تی ئاسیمیلاسیۆنی می به سه ردا جیه جیکراوه که زمان و میراتی کولتورییه که ی خستووه ته مه ترسییه وه. له وه هه لومه رجه سه ته مکارانه یه دا به شیکی به رچا و له میراتی ئه ده بی کوردی به نووسینه کانی ژنانی کوردیشه وه فه وتا وون. ههروهها به هو کاری سیاسی و ئابووری شه وه به شیکی به رچاوی ده ستنووس و ئه رشیفی گشتی و تاییه ته کان بلاونه کراونه ته وه و په رش و بلاو ماونه ته وه. جگه له وه ش، له ئه نجامی دینامیزی ده سه لات له ئیوان جو ره کانی زمانی کوردی، ئه و ژنامه ی به شیوه زاره په راوێزخواه کانی وهک بادینانی، هه ورامی/ گو رانی، و زازاکی ده نووسن، رووبه رووی دوو جار په راوێزخست و دوورخستنه وه بوونه ته وه. ههروهها پیاوسالاری له فۆرمه کانی بیهواکردن و بچووککردنه وه ی به ره مه کانی ژنان و گومانکردن له تاییه ته ندیه ئه ده بییه کان و سزای کۆمه لایه تی و چه ندانی دیکه دا هو کاربووه له په راوێزخستنی به ره مه ی ژنان. وه سفکردنی به ره مه ی ژنان وهک "لاواز" و "ته قلیدکردنی ئیک نووسینی پیاوان" له لایه ن

په خه گرانه وه بو دابه زانندی ئاستی به ره مه کانی ژنان به کاره یتراون

ده ستیشانکردنی جوړه کانی پهراویزخستنی دهنگی ژنانی کورد و میکانیزمه کانی ئه م پهراویزخستنه کاریکي زور گرنه بو ئالنگاری و رووبه پرووبونه وه ئه و پهراویزخستنه میژووییه، به لام تا ئه و کاته ی به ره مه می ژنان به شاراوه یی میننه وه، بی ئه نجام ده بیته. بو ئاشکراکردنی دهنگی ونبووی ژنان، لیکولینه وه له ئه رشیفی کوردی و لیکولینه وه له ده ستووس و به لگه نامه کان زور گرنه. ههروه ها گوڤار و روژنامه ده وره ییه کوردییه کان سه رچاوه یه کی گرنن بو گه پان و دوژینه وه ی به شداری له بیرکراوی ژنان له ئه ده بیاتی کوردیدا. بلاوکراوه سه ره تابه کانی کوردی و میژووی زاړه کی سه رچاوه یه کانی دیکه ی جیی سه رنجن بو لیکولینه وه

سه رچاوه کان

- ئامیدی، س. ب. (۱۹۸۰). هۆزناقت کورد. به غداد: چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد.
- ئەردلان، م. (۱۹۲۶). دیوان مستوره. تدوین: حاجی شیخ یحیی معرفت. تهران: مطبعه شوروی.
- _____. ۱۹۴۶. تاریخ اردلان. تدوین: ناصر ازادپور. سنندج: چاپخانه بهرامی.
- _____. ۱۹۹۸. دیوان مستوره. تدوین: صدیق صفی زاده. تهران: انتشارات امیربهادر.
- _____. ۲۰۰۵. دیوانی مه ستوره. ماجد مهردووخ روحانی. ههولیر: ئاراس.
- _____. ۲۰۰۸. دیوانی مه ستوره: ماهشرف خانم خه نسای کورد. موحه ممد علی قه ره داغی. ههولیر: ئاراس.
- بۆرکه یی، س. س. (۱۹۹۱). میژووی و ژه ی کوردی. بانه: ناجی.
- عه بدولآ، ع. س. (۲۰۰۹). فیمینیزم له شیعری کوردیدا: کرمانجی خواروو. سلیمان: بینایی.
- علی، ر. (۲۰۱۵). میژووی تیکوشانی میننه ی کورد له مه له کیه ته وه تا دوا ی راپه رین: به شیک له میژوویه کی فه رامۆشکراو. سلیمان: ؟.
- فه یزی، ئ. (۱۹۲۰). ئه نجومه نی ئه ده بیانی کورد. ئیستانبول: ترجمان حقیقت.
- حه سه نپور، ئ. (۲۰۱۴). ده نگ و په رنگی ژنان له هونه ری زاړه کیدا. ئه ده بیاتی زاړه کی موکریان، به شی ژنان. کۆکردن و ئاماده کردن سه لاح پایانی. تاران. ل. ۵۱-۷.
- حیلمی، ر. (۱۹۸۸). شاعر و ئه ده بیاتی کوردی. ههولیر: چاپخانه ی ته علیم و ته عالی.
- ژیان. (۱۹۲۶). پرهوی جینسی له تیف. ژماره ی ۴۶۷.
- کاکه ی فه لاح. (۱۹۷۸). کاروانی شیعری نوئی کوردی. به رگی یه ک. به غداد: چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد.
- وه زاړه تی روژنبیری و لاوان، حکومه تی هه ری می کوردستان. (۲۰۱۹). ژن ژیان ده نووسیتته وه: هه لپاژده یه ک له شیعری ژنانی کوردستان. ههولیر: وه زاړه تی روژنبیری و لاوان و مائی کتیب.
- محه مه دپور، ع. (۲۰۰۶). مه ستوره و بادانه وه بو لیریکی ئه ریستۆکراتیانه ی فارسی. له بیرئانینی مه ستوره ی ئه رده لان. ۱۷۶-۱۵۹. ههولیر: ئاراس.
- موحه ممدی، س. (۲۰۰۶). هه ساره ی گه شی شاعر و ئه ده بی کورده واری. له بیرئانینی مه ستوره ی ئه رده لان. ۱۱۳-۱۰۷. ههولیر: ئاراس.
- موکریان، کوردستان. (۱۹۸۳). هۆنراوه ی ئافره تی کورد. ههولیر: چاپخانه ی کوردستان.
- عوسمان، ن. (۲۰۲۰). گولدانی ژن. به رگی یه ک. سیمان: ئینستیتیوتی نارین.
- _____. ۲۰۲۳. گولدانی ژن. به رگی یه ک. سیمان: ئینستیتیوتی نارین.
- پاوه یی، ج. (۲۰۱۹). دیوانی جیهان ئارا خاتوونی پاوه یی. ئاماده کردنی عادل مۆردی. پاوه: نه شر ئارۆ.

- پایانیانی، س. (۲۰۱۴). ئەدەبیاتی زاره کی موکریان، بەشی ژنان. تاران.
- روحانی، ب. م. (۱۹۸۵). تاریخ مشاهیر کرد. دو جلد. تهران: سروش.
- سه جادی، ع. (۲۰۱۲). میژوووی ئەدەبی کوردی. سنه: ئینتشاراتی کوردستان.
- سجادی، ب. (۲۰۰۶). کلیات تاریخ شعر کردی. سنندج: انتشارات دانشگاه کردستان.
- سه لیم، ش. ع. (۲۰۱۹). دوکتۆره سامیه شاکر سادق گه نجینه یهک له هه لۆیست و زانست. ناوینه. ۹ ناگۆست. شاکر، س. (۱۹۷۳). بیری چه سپاو. هه ولێر: چاپخانه ی کوردستان.
- _____ (۲۰۱۹). سێ بێ: بهسته پیاژه، به غدا، به رلین. هه ولێر: ن.پ.
- شیخموس، ع. (۲۰۲۰). پێشه کی و دهروازه. گۆلدانی ژن. بهرگی یهک. نه رمین عوسمان. سلیمانی: ئینستیتیوتی نارین.
- خادم سوجاده، ز. (۲۰۱۸). دیوانی زهینه ب خان، کچه کورد. عه بدولا زهنگه نه. هه ولێر: چاپخانه ی رۆژهه لات.
- خه زنده دار، م. (۲۰۰۱). میژوووی ئەدەبی کوردی. بهرگی یهک. هه ولێر: ئاراس.
- _____ (۲۰۰۲). میژوووی ئەدەبی کوردی. بهرگی دوو. هه ولێر: ئاراس.
- _____ (۲۰۰۳). میژوووی ئەدەبی کوردی. بهرگی سێ. هه ولێر: ئاراس.

References/Serçavekan

- Alhamid, L. (2017). "You Can't Burly Them All:" The Presentation of Women in the Contemporary Iraqi Kurdish Novel in Bahdinan." PhD Dissertation. University of Kent.
- Al-Tschauschli, S. Sh. S. (1986). *Die gesellschaftliche Stellung der kurdischen Frau in der Republik Irak in den 60er und 70er Jahren*. Dissertation. Leipzig Universität, Fakultät für Philosophie u Geschichtswiss.
- _____. (1991). *Heuler: Einführung ins Kurdische Alphabet für Studenten und Studentinnen Universität Leipzig*. Leipzig: Leipziger Universität Verl.
- _____. (1994). Frauen in Kurdistan—Kurdinnen im europäischen Exil. In Huber, S. (Ed.) *Frauen auf der Flucht* (pp. 30–34). N.p.: Terre des Femmes.
- _____. (1995). Kurdistan und die Lage der Kurddinnen. In *Frauenforscherinnen stellen sich vor: Ringvorlesung* (pp. 197–206). Leipzig: Leipziger Universität Verl.
- Balı, A. (1992). *Antolojîya Helbestvanên Kurd*. İstanbul: Pelê Sor.
- Celil, C. (2004). *Keşkûla Kurmançî*. Wîen: Verein zur Erforschung und Förderung der Kurdischen Sprache, Kultur und Geschichte.
- Dehqan, M. (2019). Some Gūrānī Gleanings from Persian Codices. *Journal of Mesopotamian Studies* 4(1), 91–104.
- De Fouchécour, Ch. (2006). "Iran viii. Persian Literature (2) Classical." *Encyclopædia Iranica*, 13(4), 414–32. www.iranicaonline.org/articles/iran-viii2-classical-persian-literature.
- Diyarbakirli, S. (2005). *Diyarbakirli Şair Sırrı Hanım'ın Divanı*. Edited by Sefik Korkusuz. İstanbul: Kent yayinlari.
- Ekici, D. (2021). *Kurdish Identity, Islamism, and Ottomanism: The Making of a Nation in Kurdish Journalistic Discourse (1898–1914)*. Lanham, MA: Lexington.
- Ghaderi, F. (2015). The Challenges of Writing Kurdish Literary History: Representation, Classification, and Periodisation. *Kurdish Studies Journal*, 3(1), 101–120.
- _____. (2017). The Literary Legacy of the Ardalans. *Kurdish Studies Journal*, 5(1), 32–55.
- Ghaderi, F, and Scalbert-Yücel, C. (2021). An Etat Présent of the Kurdish Literature in English Translation. *The Translator*, 27(2), 150–66.
- Hamelink, W. (2016). *The Sung Home: Narrative, Morality, and the Kurdish Nation*. Leiden: Brill.

- Hassan, S. S. (2013). *Women and Literature: A Feminist Reading of Kurdish Women's Poetry*. PhD Dissertation. University of Exeter.
- Hassanpour, A. (1992). *Nationalism and Language in Kurdistan, 1918–1985*. San Francisco, CA: Mellen Research University Press.
- Kreyenbroek, P. (2010). Orality and Religion in Kurdistan: The Yezidi and Ahl-e Haqq. In Yarshater (Ed.), *A History of Persian Literature*, vol. 18, (pp. 70–89). New York: I.B. Tauris.
- Kurdo, Q. (1992). *Tarixa Edebyeta Kurdi* (The history of Kurdish literature). Ankara: Özge.
- Johnson, C. L. and Tuite, C. (2020). *30 Great Myths About Jane Austen*. John Wiley&Sons, Inc.
- Lauter, P. (1983). Race and Gender in Shaping of the American Literary Canon: A Case Study from the Twenties. *Feminist Studies*, 9(3), 435–63.
- . (1991). Caste, Class, and Canon. In Warhol, R. R. & Herndl, D. P. (Eds.) *Feminism: An Anthology of Literary Theory and Criticism* (pp. 227–48). New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- McCoole, S. (2015). *No Ordinary Women: Irish Female Activists in the Revolutionary Years*. Dublin: The O'Brien Press.
- Mojab, Sh. (1997). Crossing Boundaries of Nationalism, Patriarchy, and Eurocentrism: The Struggle for a Kurdish Women Studies Network. *Canadian Woman Studies*, 17(2), 68–72.
- . (2021). The State of Knowledge About Kurdish Women. In Mojab, Sh, & Hassanpour, A. (Eds.) *Women of Kurdistan: A Historical and Bibliographic Study*, (pp. 17–19). London: Transnational.
- Mojab, Sh, and Hassanpour, A. (2021). *Women of Kurdistan: A Historical and Bibliographic Study*. London: Transnational.
- Russ, J. (1983). *How to Suppress Women's Writing*. Austin, TX: University of Texas Press.
- Schäfers, M. (2018). 'It Used to Be Forbidden:' Kurdish Women and the Limits of Gaining Voice. *Journal of Middle East Women's Studies*, 14(1), 3–24.
- . (2022). *Voices that Matter: Kurdish Women at the Limits of Representation in Contemporary Turkey*. Cambridge: University of Cambridge Press.
- Sheyholislami, J. (2015). Language Varieties of the Kurds. In Taucher, W., Vogl, M., & Webinger, P. (Eds.) *The Kurds: History, Religion, Language, Politics*, (pp. 30–51). Vienna: Austrian Federal Ministry of the Interior.
- . (2017). Language Status and Party Politics in Kurdistan–Iraq: The Case of Badini and Hawrami Varieties. In *Zazaki—Yesterday, Today and Tomorrow: Survival and Standardization of a Threatened Language* (pp. 55–76). Graz: Wien Kultur.
- Soltani, A. (1998). *Anthology of Gurani Kurdish Poetry*. London: Soane Trust for Kurdistan.
- Skutnabb-Kangas, T, and Bucak Sertac. (1994). Killing a Mother Tongue—How the Kurds are Deprived of Linguistic Human Rights. In Skutnabb-Kangas, T & Philipson, R. (Eds.), *Linguistic Human Rights: Overcoming Linguistic Discrimination* (pp. 347–70). Berlin: Mouton de Gruyter.
- Tejel, J. (2014). The Kurdish Cultural Movement in Mandatory Syria and Lebanon: An Unfinished Project of 'National Renaissance' 1932–46. In Bajalan, D. & Zandi Karimi, S. (Eds.), *Studies in Kurdish History: Empire, Ethnicity and Identity* (pp. 158–174). London: Routledge.
- Temo, S. (2007). *Kürt Şiiri Antolojisi*. İstanbul: Weşanên Pirtukxaneyê Agora.
- Tiroj [Hana Mohamed]. (2002). *Şiyan û Leylan* (Ability and mirage). Dohuk: Dohuk University Press.
- . (2007). *Wakr al-Khawāter* (Nest of thoughts). Dohuk: Çapxana Hawar.
- . (2012). *Perê Spî* (White Paper). Dohuk: Çapxana Hawar.
- . (2020). *Areej al-Banafsaj* (Fragrant violets). Tehran: Tehran Publishing.
- . (2020). *Thawrat al-Matar* (Rain of revolution). Dohuk: Mektebe Gazî.
- Uzun, M. (2003). *Antolojiya Edebiyata Kurdî*. İstanbul: Weşanên Aram.

EXTENDED SUMMARY

Research on Kurdish women and their contributions to Kurdish society, history, and culture has been historically limited because of systematic obstacles that include statelessness, the criminalization of the Kurdish issue, and a lack of funding and institutional support.

Consequently, women have been highly marginalised and to some extent even erased from the Kurdish political, cultural and intellectual history. A glance at Kurdish literary historiography, anthologies, primary sources on Kurdish literature reveals this exclusion. Examining anthologies of classical Kurdish poetry, we find no female voice. Literary critics have discussed the emergence of women's writings as a late phenomenon and noticed only from the last decades of the twentieth century. Indeed, the male-dominated image of Kurdish literature hardly changes until the late 1980s. This omission has been further reinforced by scarcity of academic studies on Kurdish women writing in both Kurdish or non-Kurdish languages. Women are also highly marginalised in translations of Kurdish literature. Nevertheless, over the last decades archival research and discovery of manuscripts has challenged the long-held belief of women's non-existence in the Kurdish literary arena. The most celebrated discovery has been the publication of the Kurdish poems of Mestûre Erdelan (1805-1848), previously known to have only written in Persian. This was following uncovering a manuscript in Berlin Library that included some of her Kurdish poems.

The exclusion of Kurdish women's creative and intellectual writing in history is by no means an exception. For Kurdish women however, as well as patriarchy, a complex web of exclusions including statelessness, political, and linguistic suppression, the hegemony of state languages, Kurdish political, geographical, and linguistic fragmentation, and the power relation between Kurdish dialects and marginalization of smaller dialect groups have compounded their dominated status. The article examines these contributing factors in details. It illustrates that under repressive conditions in Turkey, Syria, and Iran a significant part of Kurdish literary heritage was destroyed, among them Kurdish women's writing. A case in point is Diya Ciwan (1953–2025). Patriarchy has played out in the Kurdish context through stigma and social punishment for daring to write, publish, and to be in the public eyes.

After detailed discussion on the underlying reasons for the erasure and exclusion of women, the article discusses strategies to uncover women's voices by examining archives, early Kurdish periodicals and publications, manuscripts, and oral history. It notes that while a substantial portion of Kurdish records and documents are lost or destroyed, a significant part has survived. Over the past decades, initiatives have been founded to uncover, collect, and preserve Kurdish records. In the absence of a national Kurdish Archive, these initiatives that are primarily personal and voluntary have amassed dispersed archival repositories. To challenge women's erasure excavating archives is essential and it is vital to adopt a multilingual and comprehensive approach in locating and uncovering Kurdish archives. Also, private and family archives are significant sources that should not be overlooked. Furthermore, since a significant portion of Kurdish written literature has remained as unpublished manuscripts, studying manuscripts is highly likely to lead to uncovering women's writings. This is illustrated by an example from the author's research. Exploring early Kurdish periodicals also reveals the forgotten contribution of Kurdish women to literature. Examining early Kurdish publications is also instrumental. Access to Kurdish books, even recently published ones, is often not easy, due to political constraints, the small print runs of publications and the lack of an effective circulation system. As such, women writings and publication are sometimes rendered invisible to scholars and literary historians. Oral history is also a significant source especially for voices that are not easily traceable in archives. There have been significant intervention on this that are highlighted in the article.

Identifying patterns of suppression of Kurdish women's voices and the mechanisms of their exclusions are crucial for challenging their historical omission, however, the article argues, it is not

enough as long as women’s works and contributions remain hidden. As Joana Russ rightly pointed out, “when the memory of one’s predecessors is buried, the assumption persists that there were none and each generation of women believes itself to be faced with the burden of doing everything for the first time” (1983, 93). To uncover women’s lost voices, it is vital to investigate archives and identify and examine manuscripts, early periodicals and publications, and oral history.